I

(Retsakter vedtaget i henhold til traktaterne om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab/Euratom, hvis offentliggørelse er obligatorisk)

FORORDNINGER

RÅDETS FORORDNING (EF) Nr. 1256/2008

af 16. december 2008

om indførelse af en endelig antidumpingtold på import af visse svejsede rør af jern og ulegeret stål

— **med oprindelse i Belarus, Folkerepublikken Kina og Rusland efter en procedure i henhold til artikel 5 i forordning (EF) nr. 384/96**

— **med oprindelse i Thailand efter en udløbsundersøgelse i henhold til artikel 11, stk. 2, i samme forordning**

— **med oprindelse i Ukraine efter en udløbsundersøgelse i henhold til artikel 11, stk. 2, og en interimsundersøgelse i henhold til artikel 11, stk. 3, i samme forordning**

— **og om afslutning af procedurerne i relation til import af samme vare med oprindelse i Bosnien-Hercegovina og Tyrkiet**

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EF) nr. 384/96 af 22. december 1995 om beskyttelse mod dumpingimport fra lande, der ikke er medlemmer af Det Europæiske Fællesskab ([1]) (»grundforordningen«), særlig artikel 9 og artikel 11, stk. 2 og 3,

under henvisning til forslag fra Kommissionen efter høring af det rådgivende udvalg, og

ud fra følgende betragtninger:

A. **PROCEDURE**

1. *GÆLDENDE FORANSTALTNINGER*

(1) Rådet indførte med forordning (EF) nr. 1697/2002 endelig antidumpingtold på import af visse svejsede rør af jern og ulegeret stål med oprindelse i Thailand, Tyrkiet, Ukraine, Polen og Den Tjekkiske Republik (»gældende foranstaltninger«) ([2]).

2. *DENNE UNDERSØGELSE*

2.1. **Klage**

(2) En klage blev den 20. august 2007 indgivet af Defence Committee of the Welded Steel Tube Industry of the European Union (»Defence Committee«), klageren, på vegne af producenter, som tegner sig for en betydelig del, i dette tilfælde over 50 %, af Fællesskabets samlede produktion af visse svejsede rør af jern og ulegeret stål.

(3) Klagen indeholdt tilstrækkelig dokumentation for dumping af den pågældende vare med oprindelse i Belarus, Bosnien-

([1]) EFT L 56 af 6.3.1996, s. 1.

([2]) EFT L 259 af 27.9.2002, s. 8. Den 1. maj 2004 blev Den Europæiske Union udvidet til at omfatte 10 nye medlemsstater, bl.a. Tjekkiet og Polen. Fra den dato blev de antidumpingforanstaltninger, der var gældende i Fællesskabet med 15 medlemsstater, automatisk udvidet til også at finde anvendelse i de nye medlemsstater på import fra tredjelande. Foranstaltninger i forhold til de nye medlemsstater bortfaldt automatisk den samme dag.

Hercegovina, Folkerepublikken Kina (»Kina«) og Rusland, og for, at denne dumping medfører betydelig skade, hvorfor der indledes en procedure efter høring af det rådgivende udvalg.

2.2. **Begæringer om undersøgelse**

(4) Den 25. juni 2007 indgav Defence Committee of the Welded Steel Tube Industry of the European Union, klageren, en begæring om en undersøgelse i medfør af grundforordningens artikel 11, stk. 2 og 3, på vegne af producenter, som tegner sig for en betydelig del, i dette tilfælde over 50 %, af Fællesskabets samlede produktion af visse svejsede rør af jern og ulegeret stål.

(5) Begæringen indeholdt tilstrækkelig dokumentation til at indlede en udløbsundersøgelse af de antidumpingforanstaltninger, der finder anvendelse på import af den pågældende vare fra Thailand, Tyrkiet og Ukraine, samt en interimsundersøgelse vedrørende dumping og skade, for så vidt angår import fra Tyrkiet. Efter høring af det rådgivende udvalg iværksatte Kommissionen undersøgelser i medfør af grundforordningens artikel 11, stk. 2 og 3.

(6) For Tyrkiets vedkommende indeholdt begæringen tilstrækkelig dokumentation for, at importen af den pågældende vare fortsat var særdeles stor, både udtrykt i absolutte tal og i markedsandele. Det fremgik desuden, at mængden af og priserne på den pågældende importerede vare fra dette land bl.a. havde en negativ indvirkning på Fællesskabets erhvervsgrens markedsandel og prisniveau til stor skade for denne erhvervsgrens samlede resultat og økonomiske situation.

(7) En begæring om en delvis interimsundersøgelse i medfør af grundforordningens artikel 11, stk. 3, blev indgivet den 15. oktober 2007 af Interpipe Group, en eksportør fra Ukraine. Begæringen var begrænset til en undersøgelse af dumping.

2.3. **Iværksættelse af undersøgelser**

(8) Den 26. september 2007 offentliggjorde Kommissionen en meddelelse (»den første meddelelse«) i *Den Europæiske Unions Tidende* ([1]), hvor den meddelte, at den i medfør af grundforordningens artikel 5 indledte en antidumpingprocedure vedrørende import af visse svejsede rør af jern og ulegeret stål med oprindelse i Belarus, Bosnien-Hercegovina, Folkerepublikken Kina og Rusland (»antidumpingundersøgelsen«).

(9) Samme dag meddelte Kommissionen i medfør af grundforordningens artikel 11, stk. 2 og 3, i en meddelelse (»den anden meddelelse«) offentliggjort i *Den Europæiske Unions Tidende* ([2]), at den iværksatte en udløbsundersøgelse vedrørende import fra Thailand, Tyrkiet og Ukraine (»udløbsundersøgelsen«) og en interimsundersøgelse vedrørende import fra Tyrkiet i henseende til import af visse svejsede rør af jern og ulegeret stål (»interimsundersøgelsen vedrørende Tyrkiet«).

(10) Den 24. januar 2008 offentliggjorde Kommissionen i medfør af grundforordningens artikel 11, stk. 3, en meddelelse om indledning af en udløbsundersøgelse (»den tredje meddelelse«) i *Den Europæiske Unions Tidende* ([3]) begrænset til en enkelt importør, Interpipe Group, på grund af dumping af visse svejsede rør af jern og ulegeret stål med oprindelse i Ukraine (»interimsundersøgelsen vedrørende Ukraine«).

(11) Ovennævnte undersøgelser er blevet behandlet sammen, for de er helt klart forbundet med hinanden, navnlig for så vidt angår fastlæggelse af skade og sandsynligheden for fornyet skade. For god administrations skyld er de blevet samlet i en enkelt forordning.

3. *PARTER, DER ER BERØRT AF DENNE PROCEDURE*

(12) Kommissionens tjenestegrene informerede officielt klageren, de EF-producenter, der var anført i klagen og begæringen, andre kendte EF-producenter, importører, forhandlere, de kendte eksporterende producenter i Belarus, Bosnien-Hercegovina, Folkerepublikken Kina, Rusland, Thailand, Tyrkiet og Ukraine, samt myndighederne i de berørte lande.

(13) Interesserede parter fik lejlighed til at tilkendegive deres synspunkter skriftligt og til at anmode om at blive hørt inden for den frist, der er angivet i indledningsmeddelelsen. En række eksporterende producenter og EF-producenter repræsenteret af klageren benyttede sig af denne mulighed og indsendte påstande, som Kommissionen skal tage i betragtning under undersøgelsen.

3.1. **Prøveudtagning**

(14) I lyset af det store antal eksporterende producenter for enkelte eksportlande, EF-producenter og importører, der var involveret i undersøgelsen, ville der blive gjort brug af stikprøveteknikker, hvor dette måtte være relevant, i antidumpingproceduren, udløbsundersøgelsen og interimsundersøgelsen vedrørende Tyrkiet som anført i ovenstående betragtning 8 og 9 i medfør af grundforordningens artikel 17.

(15) For at gøre det muligt for Kommissionen at beslutte, om det var nødvendigt at udtage stikprøver, og i påkommende

([1]) EUT C 226 af 26.9.2007, s. 7.
([2]) EUT C 226 af 26.9.2007, s. 12.
([3]) EUT C 17 af 24.1.2008, s. 14.

tilfælde at udtage en stikprøve, blev eksporterende producenter og repræsentanter, der handlede på deres vegne, EF-producenter og importører anmodet om at give sig til kende og fremsende oplysninger som specificeret i indledningsmeddelelsen.

3.1.1. *Stikprøver af EF-producenter*

(16) 15 parter — 13 klagere og to støtteproducenter — udfyldte stikprøveskemaet, og yderligere to virksomheder udfyldte et minispørgeskema. Samarbejdet omfattede omkring 95 % af EF-produktionen.

(17) I overensstemmelse med grundforordningens artikel 17 blev stikprøven udtaget efter høring af klageren på grundlag af den største repræsentative mængde af salget. Der blev efterfølgende udvalgt ni virksomheder, som skulle indgå i stikprøven. De udtagne virksomheder tegnede sig for 67 % af den samlede EF-produktion i undersøgelsesperioden.

3.1.2. *Stikprøver af importørerne*

(18) Omkring 140 importører blev kontaktet på grundlag af de oplysninger, som Kommissionen havde til sin rådighed. Af disse 140 virksomheder erklærede 16, at de ikke importerede svejsede rør fra de pågældende lande, og tre virksomheder svarede, at de ikke længere var aktive på markedet for den pågældende vare. Tretten ikke-forretningsmæssigt forbundne importører besvarede spørgeskemaet, men kun to indsendte et fuldstændigt svar. Disse samarbejdsvillige, ikke-forretningsmæssigt forbundne virksomheder repræsenterede under 5 % af den samlede import af den pågældende vare, hvilket er et meget lavt samarbejdsniveau.

3.1.3. *Stikprøver af eksportørerne*

(19) Som anført i indledningsmeddelelserne påtænktes det at udtage stikprøver for eksportører/producenter i Kina, Rusland, Tyrkiet, Ukraine og Thailand. Detaljerede oplysninger om prøveudtagningen for de berørte lande kan findes i nedenstående analyse af hvert enkelt land.

4. *VERIFIKATION AF DE INDKOMNE OPLYSNINGER*

(20) Kommissionen indhentede og verificerede alle oplysninger, som den fandt nødvendige for at kunne bestemme dumpingen, den deraf følgende skade og Fællesskabets interesse. De oplysninger, som nedenstående virksomheder fremsendte, blev verificeret ved kontrolbesøg på stedet:

a) EF-producenter

— Jäkl Karvina, Den Tjekkiske Republik (medlem af ArcelorMittal Group)

— ArcelorMittal Poland S.A, Polen (medlem af ArcelorMittal Group)

— Corus Tubes UK, Det Forenede Kongerige

— Corus Tubes B.V, Nederlandene

— Laminaciones Arregui S.L., Spanien.

— Ruukki Sverige AB, Sverige

For de resterende tre udtagne virksomheder:

— Mittal steel Iasi, Rumænien

— Arvedi Tubi Acciaio spa, Italien

— Zelezarny Veseli a.s., Den Tjekkiske Republik (i dette tilfælde omfattede verifikationsmetoden en detaljeret analyse og et krydstjek af svaret på grundlag af den udleverede støttedokumentation);

b) Ikke-forretningsmæssigt forbundne importører

— Comercial de Tubos, Spanien

— Anastel Ltd, Det Forenede Kongerige.

c) Eksporterende producenter og producenter i Folkerepublikken Kina

— Jinghua Steel Pipe Group:

  — Hengshui Jinghua Steel Pipe Co. Ltd.

  — Tangshan Jinghua Steel Pipe Co. Ltd.

  — Laiwu Jinghua Steel Pipe Co. Ltd.

  — Jilin Jinghua Steel Pipe Co. Ltd.

  — Guangzhou Jinghua Steel Pipe Co. Ltd.

  — Chengdu Pengzhou Jinghua Steel Pipe Co. Ltd.

— Zhejian Kingland Group:

  — Zhejian Kingland Pipeline and Technologies Co. Ltd.

  — Kingland Group Co. Ltd.

— Fubo Group:

  — Shandong Fubo Group Co. Ltd.

  — Zibo Fubo Steel Pipes Factory Co. Ltd.

— Weifang East Steel Pipe Co. Ltd.

— Huludao Group:

— Huludao City Steel Pipe Industrial Co. Ltd.

— Huludao Seven-Star Steel Pipe Group Co. Ltd.

— Jiangsu Guoqiang Zinc-plating Industrial Co. Ltd.

d) Eksporterende producenter i Rusland

— TMK Group (Joint Stock Company Taganrog Metallurgical Works (»Tagmet«) Taganrog)

— OMK Group (Open Joint Stock Company Vyksa Steel Works (»VMZ«) Vyksa)

I hver af de to grupper var det kun den producent med største eksport til EF, der blev verificeret.

Forretningsmæssigt forbundne forhandlere i Rusland:

— CJSC Trade House TMK, Moscow, TMK Group

— Closed Joint Stock Company United Metallurgical Company (»UMC«) Moscow, OMK Group

— OMK Steel, LLC, Moscow, OMK Group

Forretningsmæssigt forbundet importør:

— TMK Sinara Handel GmbH, Köln, Tyskland, TMK Group

For at undgå omgåelser i fremtiden er dumpingmargenerne udregnet på gruppebasis.

e) Eksporterende producent i Thailand

— Samchai Steel Industries Public Company Ltd, Samutsakorn, Thailand.

f) Eksporterende producenter i Ukraine

— OJSC Interpipe Novomoskovsk Pipe Production Plant

— OJSC Interpipe Nizhnedneprovsk Tube Rolling Plant

Forretningsmæssigt forbundet forhandler/importør etableret i Ukraine:

— Interpipe Ukraine LLC

Forretningsmæssigt forbundne forhandlere/importører etableret uden for Ukraine:

— Interpipe Ukraine LLC

— Interpipe Europe, S.A

For at undgå omgåelser i fremtiden er dumpingmargenerne udregnet på gruppebasis.

g) Eksporterende producent i Bosnien-Hercegovina

— Unis Fabrika cijevi a.d., Derventa.

h) Erhvervsdrivende i Belarus

— Mogilev Metallurgical Works Joint Stock Company

Ikke-forretningsmæssigt forbundet importør og ejer af eksport:

— FB Stahlhandel GmbH.

i) Eksporterende producenter i Tyrkiet

— Cayirova Boru Sanayi ve Ticaret AŞ ([1])

— Yücel Boru ve Profil Endüstrisi AŞ

— Noksel Çelik Boru Sanayi AŞ, Ankara

— Erbosan Erciyas Boru Sanayii ve Ticaret AŞ, Kayseri

— Borusan Mannesmann Boru Sanayi ve Ticaret AŞ, Istanbul

— Toscelik Profil ve Sac Endustrisi AS, Iskenderun.

For at undgå omgåelser i fremtiden er dumpingmargenerne udregnet på gruppebasis.

5. *UNDERSØGELSESPERIODE*

(21) Undersøgelsen af dumpingen og skader for antidumpingundersøgelsen dækkede perioden fra 1. juli 2006 til 30. juni 2007 (»undersøgelsesperioden«). Gennemgangen af tendenser i forbindelse med skadesanalysen omfattede perioden fra 1. januar 2004 til udgangen af undersøgelsesperioden (i det følgende benævnt »den undersøgte periode«). Samme undersøgelsesperiode blev også brugt for interimsundersøgelsen vedrørende Tyrkiet og for udløbsundersøgelsen, hvor man også anvendte samme undersøgelsesperiode.

(22) Undersøgelsesperioden for interimsundersøgelsen vedrørende Ukraine omfattede hele kalenderåret 2007 (»Interpipe-undersøgelsesperioden«).

([1]) For denne virksomhed og Yücel Boru ve Profil Endüstrisi AŞ og Noksel Çelik Boru Sanayi AŞ, Ankara, se betragtning 143.

6. *FREMLÆGGELSE AF OPLYSNINGER*

(23) Alle parter er blevet underrettet om de væsentlige kendsgerninger og betragtninger, der ligger til grund for, at følgende påtænkes anbefalet:

— indførelse af endelig antidumpingtold på importen fra visse lande

— afslutning af proceduren vedrørende import fra Bosnien-Hercegovina og Tyrkiet.

(24) I medfør af bestemmelserne i grundforordningen fik parterne efter fremlæggelsen af ovennævnte oplysninger et vist tidsrum til at fremsætte bemærkninger.

(25) Der er taget hensyn til de af parterne fremsatte mundtlige og skriftlige bemærkninger, og de endelige konklusioner er, hvor det er relevant, ændret i overensstemmelse hermed.

B. **DEN PÅGÆLDENDE VARE OG SAMME VARE**

1. *DEN PÅGÆLDENDE VARE*

(26) Den pågældende vare er svejsede rør af jern og ulegeret stål, med cirkulært tværsnit og med udvendig diameter på 168,3 mm og derunder, undtagen rør af den art, der anvendes til olie- og gasledninger, af den art, der anvendes ved udvinding af olie og gas, præcisionsrør og rør forsynet med fittings til anvendelse til rørledninger til gas og væsker i civile luftfartøjer, med oprindelse i Belarus, Bosnien-Hercegovina, Folkerepublikken Kina, Rusland, Thailand, Tyrkiet og Ukraine. Varen tariferes normalt under KN-kode ex 7306 30 41, ex 7306 30 49, ex 7306 30 72 og ex 7306 30 77.

(27) Svejsede rør bruges i en lang række applikationer, herunder bl.a. til ledning af vand, damp, naturgas, luft og andre væsker og gasser i vvs-, varme- og ventilationssystemer, klimaanlæg, automatiske sprinkleranlæg og lignende. De bruges også relativt ofte i byggeri, bærende konstruktioner, indhegninger, beskyttelsesanordninger og stilladser.

(28) De fremstilles hovedsagelig af varmtvalsede coils, som formes til rør. Svejsede rør kan desuden påføres belægning eller galvaniseres. Formålet med disse behandlinger er at øge varens kvalitet. De leveres normalt som glatte rør, men kan også være skåret i smig eller gevindskårne med eller uden koblinger. Den pågældende vare fremstilles i mange forskellige størrelser, standarder og klassifikationer. Den er også i vidt omfang udskiftelig med hensyn til slutanvendelse, og der er derfor stor overlapning og konkurrence mellem de forskellige typer af den pågældende vare. Det konkluderes derfor i lighed med i tidligere undersøgelser af samme vare, at alle typer af den pågældende vare skal betragtes som en enkelt vare i undersøgelsen.

(29) I forbindelse med udløbsundersøgelsen, interimsundersøgelsen vedrørende Tyrkiet og vedrørende Ukraine er den pågældende vare den samme som den vare, der er omfattet af den oprindelige og tidligere undersøgelse som anført i betragtning 1.

2. *SAMME VARE*

(30) Den vare, der fremstilles i Belarus, Bosnien-Hercegovina, Folkerepublikken Kina, Rusland, Thailand, Tyrkiet og Ukraine og eksporteres til EF, er i alle henseender den samme som den vare, der sælges på hjemmemarkedet i disse lande, og den vare, der fremstilles af EF-producenter og sælges på EF-markedet. Dette er også tilfældet for den vare, der fremstilles og sælges til eksport til EF som sammenlignet med den vare, der fremstilles og sælges i USA, der udgjorde et tredjeland med markedsøkonomi for Folkerepublikken Kina og Belarus. Alle disse varer blev derfor betragtet som den samme vare som omhandlet i grundforordningens artikel 1, stk. 4.

C. **DUMPING**

1. *GENEREL METODE*

(31) Den nedenfor beskrevne generelle metode er anvendt på alle eksporterende erhvervsdrivende. I konklusionerne vedrørende dumping for de pågældende lande er der derfor kun behandlet spørgsmål af specifik interesse for hvert enkelt land.

2. *NORMAL VÆRDI*

(32) I overensstemmelse med grundforordningens artikel 2, stk. 2, undersøgte Kommissionen først for hver samarbejdsvillig eksporterende producent, om virksomhedens hjemmemarkedssalg af svejsede rør var repræsentativt, dvs. om dette salg samlet havde en mængde svarende til mindst 5 % af producentens samlede eksportsalg til Fællesskabet.

(33) Kommissionen identificerede efterfølgende de typer svejsede rør, der solgtes på hjemmemarkedet, som var identiske eller direkte sammenlignelige med de typer, der solgtes med henblik på eksport til Fællesskabet. Med hensyn til undersøgelsen på grundlag af varetype identificerede Kommissionen varetyper, som solgtes på hjemmemarkedet, og varetyper, der blev eksporteret, og som havde en tilsvarende oprindelse, størrelse (udvendig diameter), tykkelse, udvendig finish og rørende, som direkte sammenlignelige.

(34) For hver type, som de eksporterende producenter solgte på hjemmemarkedet, og som var direkte sammenlignelige med

de typer svejsede rør, de solgte med henblik på eksport til Fællesskabet, blev det fastlagt, hvorvidt hjemmemarkedssalget var tilstrækkeligt repræsentativt i henhold til grundforordningens artikel 2, stk. 2. Hjemmemarkedssalget af en bestemt type svejsede rør blev anset for tilstrækkeligt repræsentativt, hvis den samlede mængde af den pågældende type, der solgtes på hjemmemarkedet i undersøgelsesperioden, udgjorde mindst 5 % af den samlede solgte mængde af den sammenlignelige type svejsede rør, der eksporteredes til Fællesskabet.

(35) Kommissionen undersøgte derefter for hver type svejset rør, der solgtes på hjemmemarkedet, om dette salg kunne anses for at have fundet sted i normal handel i overensstemmelse med grundforordningens artikel 2, stk. 4. Det skete ved for hver eksporterende producent i det pågældende land at fastlægge andelen af det rentable salg til uafhængige kunder på hjemmemarkedet af hver eksporteret type af den pågældende vare på hjemmemarkedet i undersøgelsesperioden.

(a) For de varetyper, hvor over 80 % af den mængde, som blev solgt på hjemmemarkedet til en pris, der ikke lå under enhedsomkostningerne, dvs. hvor den gennemsnitlige salgspris for den pågældende varetype svarede til eller lå over de gennemsnitlige produktionsomkostninger for den pågældende vare, beregnedes den normale værdi som den gennemsnitlige pris af alle salgstransaktioner på hjemmemarkedet af den pågældende varetype, uanset om disse havde været rentable eller ej.

(b) For de varetyper, hvor mindst 10 %, men ikke over 80 % af den mængde, som blev solgt på hjemmemarkedet til en pris, der ikke lå under enhedsomkostningerne, beregnedes den normale værdi som et vejet gennemsnit af salgsprisen for de mængder, som blev solgt til priser, der svarede til eller var højere end enhedsomkostningerne for den pågældende type.

(c) For de varetyper, hvor under 10 % af den mængde, som blev solgt på hjemmemarkedet til en pris, der ikke lå under enhedsomkostningerne, antog Kommissionen, at den pågældende varetype ikke var blevet solgt i normal handel, og den normale værdi skulle derfor beregnes i overensstemmelse med grundforordningens artikel 2, stk. 3.

(36) For de varetyper, der ikke blev solgt på hjemmemarkedet i normal handel, undersøgte Kommissionen, om den normale værdi i medfør af grundforordningens artikel 2, stk. 1, kunne beregnes på grundlag af andre producenters priser på hjemmemarkedet. Hvis der ikke forelå pålidelige priser på andre producenters varer, blev der anvendt en beregnet normal værdi i overensstemmelse med grundforordningens artikel 2, stk. 3.

(37) Hvis den normale værdi blev beregnet i overensstemmelse med grundforordningens artikel 2, stk. 3, blev salgs- og administrationsomkostninger og andre generalomkostninger (»SA&G«) og fortjenesten baseret på faktiske data for den pågældende eksporterende producents produktion og salg af samme vare i almindelig handel i overensstemmelse med grundforordningens artikel 2, stk. 3 og 6.

3. *EKSPORTPRIS*

(38) I alle tilfælde, hvor den pågældende vare blev eksporteret til uafhængige kunder i Fællesskabet, blev eksportprisen udregnet i overensstemmelse med grundforordningens artikel 2, stk. 8, dvs. på grundlag af de priser, der var betalt eller skulle betales.

(39) I tilfælde, hvor eksportsalget fandt sted gennem en forretningsmæssigt forbundet importør, og der ikke kunne fæstes lid til eksportprisen, blev den i medfør af grundforordningens artikel 2, stk. 9, beregnet på grundlag af den pris, hvortil de indførte varer første gang blev videresolgt til en uafhængig køber, behørigt justeret for alle omkostninger påløbet mellem indførsel og videresalg, samt en rimelig margen for SA&G og fortjeneste. I denne sammenhæng blev den forretningsmæssigt forbundne importørs egne SA&G-omkostninger anvendt. Fortjenesten blev beregnet på grundlag af oplysninger fra ikke-forretningsmæssigt forbundne importører.

(40) I tilfælde, hvor der ikke fandtes en eksportpris og derfor ikke noget videresalg af indførte varer, blev eksportprisen i medfør af grundforordningens artikel 2, stk. 9, beregnet på ethvert rimeligt grundlag.

4. *SAMMENLIGNING*

(41) Den normale værdi og eksportprisen for sammenlignelige varetyper blev sammenlignet på grundlag af priser ab fabrik. For at sikre en rimelig sammenligning mellem eksportprisen og den normale værdi, blev der i form af justeringer taget behørigt hensyn til forskelle, der påvirker priser og prisernes sammenlignelighed, i overensstemmelse med grundforordningens artikel 2, stk. 10. Der blev foretaget rimelige justeringer i alle tilfælde, hvor de blev anset for at være rimelige, nøjagtige og understøttet af verificeret bevismateriale.

5. *DUMPINGMARGEN FOR DE UNDERSØGTE VIRKSOMHEDER*

(42) Som hovedregel og ifølge grundforordningens artikel 2, stk. 11, blev dumpingmargenen for hver eksporterende producent beregnet på grundlag af en sammenligning mellem den vejede gennemsnitlige normale værdi og den vejede gennemsnitlige eksportpris for hver varetype.

(43) Hvis der var tale om grupper af flere forretningsmæssigt forbundne virksomheder, blev der for at undgå eventuel omgåelse af foranstaltningerne fastlagt en fælles dumpingmargen for alle virksomheder i gruppen, hvilket er i overensstemmelse med Kommissionens praksis.

6. *RESTDUMPINGMARGEN*

(44) For ikke-samarbejdsvillige virksomheder blev der i overensstemmelse med grundforordningens artikel 18 fastsat en restdumpingmargen på grundlag af de foreliggende faktiske oplysninger.

(45) For at bestemme restdumpingmargenen blev samarbejdsniveauet først fastlagt. Samarbejdsniveauet blev anslået til at være højt, når de samarbejdsvillige eksporterende producenters eksportmængde var i nærheden af den mængde, som Eurostat havde oplyst for det pågældende land, og der ikke var grund til at tro, at nogen af de eksporterende producenter afholdt sig fra at samarbejde. I disse tilfælde blev restdumpingmargenen fastsat til niveauet for den samarbejdsvillige virksomhed, der havde den højeste dumpingmargen, for at sikre en effektiv gennemførelse af alle foranstaltninger.

(46) Hvor samarbejdsniveauet generelt var lavt, blev restdumpingmargenen fastsat til den højeste margen, som var beregnet for en repræsentativ model for en anden samarbejdsvillig producent. Denne strategi blev også anset for at være nødvendig for at undgå, at det skulle kunne betale sig ikke at samarbejde.

7. *BOSNIEN-HERCEGOVINA*

7.1. **Generelt**

(47) Importen fra Bosnien-Hercegovina udgjorde 33 kiloton (KT) i undersøgelsesperioden, svarende til en markedsandel på ca. 2,5 %. Den største eksporterende producent tegnede sig for over 90 % af den samlede produktion i Bosnien-Hercegovina (til hjemmemarkedet og eksport). Producenten samarbejdede om undersøgelsen og udfyldte spørgeskemaet.

7.2. **Normal værdi**

(48) Det samlede salg på hjemmemarkedet af samme vare var repræsentativt som fastlagt i betragtning 32. I overensstemmelse med ovennævnte generelle metode blev den normale værdi baseret på priser, der var betalt eller skulle betales i almindelig handel af uafhængige kunder i Bosnien-Hercegovina, eller de blev beregnet.

7.3. **Eksportpris**

(49) Den pågældende vare blev i alle tilfælde solgt til uafhængige kunder i Fællesskabet. Eksportprisen blev derfor baseret på priser betalt af eller som skulle betales af ikke-forretningsmæssigt forbundne kunder i Fællesskabet i overensstemmelse med grundforordningens artikel 2, stk. 8.

(50) Eksportøren gjorde indsigelse mod de transportomkostninger, som klageren havde angivet. Førstnævnte kunne under kontrolbesøget på stedet påvise, at disse omkostninger var lavere.

7.4. **Sammenligning**

(51) Den normale værdi og eksportprisen blev sammenlignet på grundlag af priser ab fabrik. For at sikre en rimelig sammenligning blev der i form af justeringer taget behørigt hensyn til forskelle, der påvirker prisernes sammenlignelighed i overensstemmelse med grundforordningens artikel 2, stk. 10. Efter fremlæggelsen af oplysninger satte en part spørgsmålstegn ved justeringer for forskelle i fysiske egenskaber, som Kommissionen skulle have foretaget. Men justeringer for forskelle i fysiske egenskaber var ikke berettigede og blev heller ikke foretaget, da dumpingmargenen for den eneste eksporterende producent i Bosnien-Hercegovina blev beregnet.

7.5. **Dumpingmargen**

(52) Der blev foretaget en sammenligning mellem den normale værdi og eksportprisen (grundlag: vejet gennemsnit/vejet gennemsnit), og denne metode resulterede i en dumpingmargen på 0,7 %.

(53) Eftersom dumpingmargenen er under minimalgrænsen, dvs. under 2 %, bør proceduren mod Bosnien-Hercegovina i medfør af grundforordningens artikel 9, stk. 3, afsluttes uden indførelse af foranstaltninger. Arten og indvirkningen af import fra dette land analyseres i skadesdelen under »andre faktorer«.

8. *FOLKEREPUBLIKKEN KINA »KINA«*

8.1. **Generelt**

(54) Ifølge Eurostat (alle KN-koder) er importen fra Kina steget kraftigt i de senere år, nemlig fra 22 KT i 2004 til 111 KT i 2006 (180 KT i undersøgelsesperioden). Kina er dermed langt den største importør på EF-markedet med en markedsandel, der steg fra 1,8 % i 2004 til over 13,8 % i undersøgelsesperioden. De samarbejdsvillige producenter har anmeldt endnu større mængder, nemlig en eksport på 233 KT. Seks udtagne virksomheder anmeldte 219 KT. Denne forskel tyder umiddelbart på, at kinesisk eksports indtrængen på markedet og markedsandel er endnu større end først antaget.

(55) Denne forskel i mængde, som både Eurostat og de samarbejdsvillige producenter har anmeldt, kan også skyldes en ukorrekt toldangivelse af den pågældende vare. Dette er i tråd med EF-industriens påstande om, at den pågældende vare ikke toldangives korrekt. Undersøgelsen har som helhed vist, at erhvervsdrivende kan sælge forskellige typer rør (nogle henhørende til den pågældende vare, andre ikke) på samme faktura. Det kan derfor ikke

udelukkes, at dette, afhængigt af hvor klart disse forskelle specificeres på fakturaen, kan bruges af klarereren af den pågældende vare til ukorrekt toldangivelse under andre koder end dem, der er knyttet til den pågældende vare.

8.2. **Markedsøkonomisk behandling**

(56) I medfør af grundforordningens artikel 2, stk. 7, litra b), skal den normale værdi i antidumpingundersøgelser vedrørende import med oprindelse i Kina beregnes i overensstemmelse med stk. 1-6 i nævnte artikel for producenter, som opfylder kriterierne i grundforordningens artikel 2, stk. 7, litra c).

(57) Nedenstående korte gengivelse af kriterierne for markedsøkonomisk behandling tjener alene til orientering:

1. Erhvervsmæssige beslutninger træffes, og omkostninger afholdes, på markedsvilkår og uden indgriben fra statens side.

2. Regnskaber revideres uafhængigt i overensstemmelse med internationale standarder og anvendes til alle formål.

3. Der er ingen væsentlige fordrejninger overført fra det tidligere ikke-markedsøkonomiske system.

4. Retssikkerhed og stabile forhold garanteres ved konkurslove og love om ejendomsret.

5. Valutaomregninger finder sted til markedskurs.

(58) Efter indledningen af nærværende undersøgelse blev et udsnit på seks kinesiske producenter/grupper af producenter (»enheder«) udvalgt; alle havde påstået, at de opfyldte kriterierne for markedsøkonomisk behandling, som omhandlet i grundforordningens artikel 2, stk. 7, litra b), og udfyldte skemaet vedrørende markedsøkonomisk behandling inden for de angivne frister. Deres påstande blev kontrolleret under besøg på stedet. Kommissionen undersøger konsekvent, om en gruppe af forretningsmæssigt forbundne virksomheder som helhed opfylder betingelserne for markedsøkonomisk behandling. I de tilfælde, hvor et datterselskab eller en anden virksomhed, der er forretningsmæssigt forbundet med ansøgeren, er producent og/eller eksportør og/eller forhandler af en vare, blev virksomheden derfor opfordret til at udfylde en separat formular med krav om markedsøkonomisk behandling.

(59) Efter kontrollen på stedet af de seks udtagne enheder blev det besluttet, at alle deres krav om markedsøkonomisk behandling måtte afvises. Dette skyldtes, at ingen af enhederne opfyldte kriterium 1, 2 og 3 (se nedenstående analyse). Undersøgelsen viste, at alle enheder opfylder kriterium 4 og 5. Det betyder, at retssikkerhed og stabile forhold garanteres ved konkurslove og love om ejendomsret, og at valutaomregninger finder sted til markedskurser.

Kriterium 1 — Erhvervsmæssige beslutninger træffes på markedsvilkår og uden væsentlig indgriben fra statens side, og omkostninger afspejler markedsværdier.

(60) I mange tilfælde var virksomhedernes dokumentation ikke pålidelig. Nogle virksomheder fremlagde forskellige udgaver af samme dokument (f.eks. tilrettede erhvervslicenser, to forskellige sæt vedtægter med forskellige aktionærer eller vedtægter, der aldrig var blevet underskrevet). Ikke alene accepterede de lokale myndigheder denne situation, men de udstedte endog tilsvarende certifikater og dokumenter uden belæg. Sådanne upålidelige dokumenter skabte usikkerhed om virksomhedernes retlige status og tydede på, at statens indflydelse ikke var ophørt.

(61) I nogle tilfælde var erhvervslicensen tvetydig. I et tilfælde blev der i første omgang fremlagt en erhvervslicens, som hverken indeholdt dato for aktiviteternes begyndelse eller ophør. Senere blev der fremlagt en udgave, hvor kun sluttidspunktet var angivet. Dette skaber generel tvivl om de fremlagte dokumenters pålidelighed.

(62) Efter at Kommissionen havde fremsendt sine resultater, påpegede virksomhederne generelt, at de var privatejede. Men i modsætning til deres påstande kunne det også konstateres, at der var tale om statslig indflydelse i tilfælde, hvor der ikke eller kun delvist var tale om statsligt ejerskab. Som det fremgår af ovenstående, førte andre elementer til den konklusion, at der alt i alt var tale om en betydelig indgriben fra statens side.

(63) De indkomne kommentarer var ikke af en sådan beskaffenhed, at de ændrede Kommissionens konklusioner. Det blev konkluderet, at virksomhederne var genstand for betydelig indgriben fra statens side.

Kriterium 2 — Virksomhederne har et klart sæt regnskaber, der revideres uafhængigt

(64) Der blev fundet en række uregelmæssigheder i henseende til de undersøgte virksomheders regnskabspraksis. Det blev for alle enheders vedkommende konstateret, at regnskaberne ikke blev ført på en sammenhængende måde.

(65) Der blev f.eks. konstateret visse uregelmæssigheder med hensyn til, hvordan virksomhederne øgede deres registrerede kapital (kapitalforøgelsen afspejlede ikke reelle investeringer). I nogle tilfælde var værdien af virksomhedens egenkapital aldrig blevet deponeret i kontanter eller naturalier. I andre tilfælde var uerholdelige fordringer ikke bogført efter internationale regnskabsstandarder. Nogle virksomheders årsregnskaber afspejlede ikke den registrerede kapital, som fremgik af virksomhedsdokumenter

såsom vedtægterne eller erhvervslicensen. Der blev konstateret uregelmæssigheder vedrørende afskrivninger (nogle virksomheder ophørte med at afskrive visse aktiver), eller rettigheder til jord var ikke korrekt registreret.

(66) Nogle enheder påstod, at uregelmæssighederne i regnskabssystemet ikke burde have haft så stor indflydelse på beslutningen om markedsøkonomisk behandling. Uanset om der er mange uregelmæssigheder i regnskabssystemet, er det ifølge disse påstande ikke i sig selv nok til at konkludere, at kriterium 2 ikke er opfyldt. Men selv hvis man går ud fra, at kriterium 2 kunne anses for at være opfyldt, hvis regnskabsuregelmæssighederne kunne betegnes som mindre væsentlige, så var uregelmæssighederne i dette specifikke tilfælde, som forklaret i ovenstående punkter, ikke mindre væsentlige.

(67) Det blev også i nogle tilfælde påstået, at regnskaberne blev revideret af eksterne og dermed uafhængige revisorer. Men revisorerne havde ikke påpeget de problemer, som blev fundet i forbindelse med undersøgelsen, og havde dermed ikke arbejdet i overensstemmelse med internationale standarder. De pågældende enheder kunne derfor ikke godtgøre, at de havde et klart sæt regnskaber, som blev revideret uafhængigt i overensstemmelse med internationale standarder.

Kriterium 3 — Der er ingen væsentlige fordrejninger overført fra det tidligere ikke-markedsøkonomiske system

(68) Der var også uregelmæssigheder med hensyn til kontrakter om arealudnyttelse. I mange tilfælde kunne der ikke fremlægges godtgørelse for betaling af rettigheder til arealudnyttelse, hvilket, da det er staten, som ejer jorden, udsætter disse enheder for betydelig indgriben fra statens side. Nogle enheder fremlagde ikke pålidelige beviser for køb og overførsel af aktier. I nogle tilfælde var revalueringen af aktiver åbenlyst vilkårlig. Uregelmæssighederne i privatiseringsprocessen sådede tvivl om alle efterfølgende overførsler af aktier og ser ud til at være kilden til de lokale myndigheders ret til at blande sig i visse virksomheders aktiviteter.

(69) Følgelig har uregelmæssighederne i forbindelse med privatiseringsprocessen stadig indflydelse på virksomhedernes nuværende situation og aktiviteter, eftersom produktionsomkostningerne og aktivernes værdi er genstand for væsentlige fordrejninger, der er overført fra det tidligere ikke-markedsøkonomiske system.

(70) Det rådgivende udvalg blev hørt og de direkte berørte parter orienteret i overensstemmelse hermed. EF-erhvervsgrenen fik mulighed for at fremsætte bemærkninger, men der er ikke indkommet bemærkninger til afgørelsen vedrørende den markedsøkonomiske behandling.

(71) Kommissionen har modtaget bemærkninger fra ansøgerne om markedsøkonomisk behandling. I de tilfælde, det har været relevant, er disse bemærkninger behandlet enten i ovenstående analyse eller i et særskilt svar til den pågældende eksportør. Ingen af de indkomne bemærkninger har dog kunnet ændre ved konklusionen vedrørende markedsøkonomisk behandling.

8.3. **Individuel behandling**

(72) Ifølge grundforordningens artikel 2, stk. 7, litra a), indføres der eventuelt en landsdækkende told for lande henhørende under nævnte artikel undtagen i tilfælde, hvor virksomhederne kan påvise, at de opfylder alle kriterierne i grundforordningens artikel 9, stk. 5.

(73) Den form for statslig indgriben, der er konstateret for alle virksomheder, påvirker deres aktivitet som helhed. Det kan derfor ikke udelukkes, at en sådan indgriben kan påvirke fastlæggelsen af eksportpriser og -mængder samt fastlæggelsen af salgsbetingelser og andre dertil knyttede aspekter i relation til eksportaktivitet.

(74) På samme måde erindres der om, at de seks undersøgte enheder tegnede sig for næsten hele eksporten til Fællesskabet. I lyset af denne koncentration, det relativt lave antal markedsoperatører og den væsentlige grad af indgriben fra statens side, for så vidt angår alle de undersøgte enheder, kan det ikke udelukkes, at indgriben fra statens side vil blive brugt til at omgå foranstaltningerne, hvis de enkelte eksportører indrømmes forskellige afgiftssatser.

(75) Følgelig kunne virksomhederne ikke godtgøre, at de opfylder kriterium (b) og (e) i grundforordningens artikel 9, stk. 5.

8.4. **Fastsættelse af den normale værdi for alle eksporterende producenter, der ikke er indrømmet markedsøkonomisk behandling**

8.4.1. *Referenceland*

(76) I overensstemmelse med grundforordningens artikel 2, stk. 7, blev den normale værdi for virksomheder, der ikke kunne indrømmes markedsøkonomisk behandling, fastlagt på grundlag af priserne eller den beregnede værdi i et referenceland.

(77) I den første meddelelse anførte Kommissionen, at den havde til hensigt at bruge USA som et relevant referenceland til at fastlægge den normale værdi for Kina og Belarus, og interesserede parter blev opfordret til at fremsætte bemærkninger. En interesseret part gjorde indsigelse mod dette forslag, anførte, at Tyrkiet ville være et mere hensigtsmæssigt valg, og påpegede, at der i medfør af grundforordningens artikel 2, stk. 7, hvis det er relevant, skal anvendes et tredjeland med markedsøkonomi, som er omfattet af samme undersøgelse. Det blev endvidere bemærket, at Tyrkiet blev brugt som referenceland for Ukraine i den tidligere undersøgelse.

(78) Men institutionerne fastholdt, at USA var et mere hensigtsmæssigt valg som referenceland i denne nye undersøgelse i lyset af nedenstående argumenter.

(79) For det første er fællesskabsinstitutionerne i princippet enige i, at det i forbindelse med en fornyet undersøgelse ville være logisk som udgangspunkt at anvende det samme referenceland som i den oprindelige undersøgelse (selv om der kan være gyldige grunde til en ændring selv i forbindelse med en fornyet undersøgelse). Men for så vidt angår Kina og Belarus, er denne forordning ikke baseret på en fornyet undersøgelse, men derimod på en ny undersøgelse. Derfor er sådanne betragtninger ikke relevante. Som forklaret andetsteds i denne forordning blev de tyrkiske virksomheder, som viste sig at være pålagt nultold i den oprindelige undersøgelse, endvidere i medfør af WTO-appelorganets rapport om *oksekød og ris* (*Mexico*) [1] ikke anset for at være underlagt denne procedure. Institutionerne har derfor ikke overblik over den normale værdi på det tyrkiske marked. Desuden lader der til at være visse forvridninger på det tyrkiske marked. Især var importens markedsandel i Tyrkiet meget lav, dvs. 3,3 %, i modsætning til en markedspenetration i USA på 39 %. En så lav markedsandel for importen kan være tegn på visse hindringer for international konkurrence på det tyrkiske marked, selv om der findes ca. 15 kendte producenter i Tyrkiet.

(80) På den anden side er USA et stort marked for svejsede rør generelt og er for den pågældende vare af samme størrelse som Fællesskabet. Der ser ud til at herske stor konkurrence på området. Der er åbenbart over 15 nationale producenter, som konkurrerer med hinanden, og som tegner sig for en betydelig del af salget på hjemmemarkedet, sammenlignet med Kinas eksport til Fællesskabet.

(81) Desuden er der en stor import til USA fra tredjelande, selv om der i undersøgelsesperioden var antidumpingforanstaltninger for import fra flere lande (Taiwan, Mexico, Tyrkiet, Thailand, Brasilien, Indien og Korea). I undersøgelsesperioden blev importen anslået til at udgøre over en tredjedel af USA's forbrug, og ca. tre fjerdedele af importen havde oprindelse i lande, som ikke var genstand for told og antidumpingtold. Undersøgelsesperioden svarer faktisk til den periode, hvor de amerikanske myndigheder undersøgte importen fra Kina for påstande om skadevoldende dumping, hvilket i januar 2008 førte til indførelsen af foranstaltninger (ændret senere — i april 2008 — og ligger nu på 69,2—85,55 %) [2]. Disse foranstaltninger har derfor ikke haft nogen påviselig indflydelse på ovennævnte analyse, men viser prisniveauet i USA i undersøgelsesperioden, der måske er kunstigt sænket eller holdes nede på grund af indvirkningen fra den kinesiske dumpingimport.

(82) Desuden kan produktionsprocessen og adgangen til råvarer i USA og Kina sammenlignes, idet Kina ikke synes at have nogen mærkbar naturbetinget fordel i produktionen og salget af den pågældende vare.

(83) Ved en sammenligning af Tyrkiet og USA på det grundlag konkluderes det, at USA er et mere hensigtsmæssigt referenceland for Kina og Belarus.

(84) Der blev udsendt spørgeskemaer til alle kendte producenter i USA. Kommissionen modtog svar fra en betydelig producent. Både den samarbejdsvillige producents produktion og virksomhedens salg på hjemmemarkedet kunne betegnes som repræsentative og bruges til at fastsætte den normale værdi.

8.4.2. *Fastlæggelse af den normale værdi i referencelandet*

(85) Efter valget af USA til referenceland blev den normale værdi i overensstemmelse med grundforordningens artikel 2, stk. 7, litra a), fastlagt på grundlag af oplysninger fra den samarbejdsvillige producent i referencelandet, dvs. på grundlag af priser, der var betalt eller skulle betales, i overensstemmelse med metoden i ovenstående betragtning 32 til 37.

(86) Producentens salg på hjemmemarkedet af samme vare blev vurderet til at være repræsentativt sammenlignet med den pågældende vare eksporteret til Fællesskabet af eksporterende producenter i Kina. Salget på hjemmemarkedet blev desuden betragtet som værende foretaget i normal handel.

8.5. **Eksportpris**

(87) I tilfælde, hvor eksportsalget skete direkte til uafhængige kunder i Fællesskabet, blev eksportprisen beregnet i overensstemmelse med grundforordningens artikel 2, stk. 8, dvs. på grundlag af de priser, der var betalt eller skulle betales.

(88) I tilfælde, hvor eksportsalget til Fællesskabet skete gennem ikke-forretningsmæssigt forbundne forhandlere, blev eksportprisen beregnet i overensstemmelse med grundforordningens artikel 2, stk. 8, dvs. på grundlag af varens pris, når denne blev solgt til eksport af de pågældende producenter til forhandlere, dvs. en ikke-forretningsmæssigt forbundet køber.

8.6. **Sammenligning**

(89) Den normale værdi og eksportprisen blev sammenlignet på grundlag af priser ab fabrik. For at sikre en rimelig sammenligning mellem eksportprisen og den normale værdi blev der i overensstemmelse med grundforordningens artikel 2, stk. 10, via justeringer taget behørigt hensyn

[1] Appelorganets rapport *Mexico — Definitive Anti-Dumping Measures on Beef and Rice: Complaint with Respect to Rice* (WT/DS295/AB/R) og panelrapporten (WT/DS295/R), som ændret ved appelorganets rapport.

[2] Federal Register/bind 73, nr. 10/Tirsdag, den 15. januar 2008/Notices, s. 2456; Federal Register/bind 73, nr. 80/Torsdag, den 24. april 2008/Notices, s. 22130.

til forskelle, der påvirker priser og prisernes sammenlignelighed. Der blev, hvor det var relevant, indført hensigtsmæssige justeringer for transport, kredit, provision og bankgebyrer. Der blev ligeledes foretaget justeringer for forskelle i fysiske egenskaber, hvor dette var nødvendigt.

8.7. **Fastlæggelse af dumping**

(90) For at beregne den landsdækkende dumpingmargen for alle eksportører i Kina fastslog Kommissionen først samarbejdsvilligheden. Der blev foretaget en sammenligning mellem den samlede import af den pågældende vare med oprindelse i Kina beregnet på grundlag af Eurostat og eksportmængden som angivet i de besvarede spørgeskemaer fra eksportørerne i Kina. Som anført i ovenstående betragtning 54 var der uoverensstemmelse mellem den eksportmængde, som Eurostat oplyste, og den mængde, som de eksporterende producenter angav i spørgeskemaerne (180 KT sammenholdt med 216 KT). På dette grundlag blev det konstateret, at der var en meget stor samarbejdsvillighed.

(91) Derefter blev dumpingmargenen beregnet som følger. Eksportprisen blev beregnet på grundlag af detaljerede oplysninger fra de samarbejdsvillige eksportører i spørgeskemaerne, bortset fra en enhed, som ikke besvarede hele spørgeskemaet og gjorde det umuligt at sammenligne varernes fysiske egenskaber. Eksportprisen blev sammenlignet med den normale værdi som fastlagt for referencelandet.

(92) Det landsdækkende dumpingniveau blev fastlagt til 130,8 % af cif-prisen, Fællesskabets grænse.

9. *BELARUS*

9.1. **Generelt**

(93) I henhold til grundforordningens artikel 2, stk. 7, litra a), betragtes Belarus ikke som et land med markedsøkonomi. Den normale værdi af Belarus' eksport til Fællesskabet blev derfor fastlagt på grundlag af data fra en producent i et markedsøkonomisk tredjeland.

(94) I undersøgelsesperioden eksporterede Belarus i alt ca. 29 KT til Fællesskabet og havde derfor en markedsandel på ca. 2,3 %. Den eneste kendte belarussiske producent samarbejdede ved undersøgelsen og besvarede spørgeskemaet. Den pågældende virksomhed arbejder under en forarbejdningsaftale med to importører i Tyskland og Schweiz. Kun den EU-baserede importør samarbejdede i forbindelse med undersøgelsen.

(95) I henhold til forarbejdningsaftalen forsyner den tyske importør, der er uafhængig af den belarussiske producent, sidstnævnte med råvarer og dækker alle udgifter i tilknytning til eksporten heraf til Belarus (transport, håndterings- og forsikringsudgifter). Denne betaler så et gebyr og dækker udgifter til transport, håndtering og forsikring fra Belarus til EU. Under produktionsprocessen er den tyske importør stadig ejer af den pågældende vare, som eksporteres fra Belarus. Da der i henhold til forarbejdningsaftalen ikke findes nogen faktisk eksportpris, skulle denne beregnes.

(96) Der blev foretaget en sammenligning mellem den samlede import af den pågældende vare med oprindelse i Belarus beregnet på grundlag af Eurostat (under anvendelse af KN-kode ex 7306 30 41, ex 7306 30 49, ex 7306 30 72 og ex 7306 30 77) og den eksportmængde, som var angivet i de besvarede spørgeskemaer fra den samarbejdsvillige producent og ovennævnte tyske erhvervsdrivende. På dette grundlag blev det konstateret, at samarbejdsviljen var lav og kun dækkede 30 % af den samlede eksport fra Belarus til Fællesskabet.

(97) Der blev ikke fremsat begæring om individuel behandling i medfør af grundforordningens artikel 9, stk. 5.

9.2. **Normal værdi**

(98) Den normale værdi blev fastlagt på grundlag af priserne eller den beregnede værdi i et referenceland i overensstemmelse med grundforordningens artikel 2, stk. 7.

9.2.1. *Referenceland*

(99) Som nævnt ovenfor i afsnittet om Kina anførte Kommissionen i den første meddelelse USA som et relevant referenceland til at fastlægge den normale værdi for Belarus og Kina. Hovedårsagerne til at vælge USA kan ses ovenfor i analysen af Kina og gælder også for Belarus. To parter modsatte sig valget af USA som referenceland og foreslog i stedet Tyrkiet. Kommissionens væsentligste grunde til at vælge USA og ikke Tyrkiet fremgår af ovenstående betragtning 76 til 84.

(100) Metoden i betragtning 32 til 37 er derfor blevet anvendt til at fastslå den normale værdi.

9.3. **Eksportpris**

(101) Data fra den tyske importør vedrørte kun en del af de varer med oprindelse i Belarus, der blev eksporteret til Fællesskabet. Der indkom ingen data for den resterende særdeles store del af denne import. For denne dels vedkommende skulle der derfor anvendes de bedste foreliggende faktiske oplysninger i overensstemmelse med grundforordningens artikel 18.

(102) Der blev foretaget en analyse af to hovedinformationskilder. Data fra Eurostat blev ikke betragtet som egnede. For det første omfattede de forarbejdningstransaktioner med den tyske erhvervsdrivende uden eksportpris. For det andet var der også data om forarbejdningstransaktioner med den schweiziske virksomhed, som ikke ønskede at samarbejde. Det skal også understreges, at den ukrainske virksomhed,

som er genstand for interimsundersøgelsen vedrørende Ukraine, ifølge visse parters påstande og angivelser på Interpipe Group's websted er forretningsmæssigt forbundet med både den schweiziske virksomhed og den belarussiske virksomhed. Da den schweiziske virksomhed ikke ønskede at samarbejde, kunne der ikke fastslås eksportpriser for transaktionerne med denne virksomhed.

(103) Til gengæld var der adgang til detaljerede data for hver enkelt varetype fra transaktioner i relation til førnævnte tyske erhvervsdrivende, herunder den erhvervsdrivendes omkostninger og udgifter. Undersøgelsesmyndigheden kunne derfor fastlægge eksportprisen for hver varetype som forklaret nedenfor. Dette blev således betragtet som de bedste foreliggende oplysninger, som Kommissionen havde adgang til.

(104) Eksportprisen blev beregnet på grundlag af den pågældende vares pris solgt til den samarbejdsvillige tyske importørs første uafhængige kunde. På grund af forarbejdningsaftalen skulle der i dette specifikke tilfælde foretages visse justeringer for at sikre en pålidelig eksportpris ab Fællesskabets grænse. Der blev derfor foretaget justeringer for alle omkostninger, der påløb mellem Fællesskabets grænse og den tyske importørs første uafhængige kunde. Det omfattede den tyske importørs SA&G og fortjeneste samt transport, forsikringsafgifter og told i Fællesskabet.

9.4. **Sammenligning**

(105) Den normale værdi og eksportprisen blev sammenlignet på grundlag af priser ab fabrik. For at sikre en rimelig sammenligning mellem eksportprisen og den normale værdi, blev der i overensstemmelse med grundforordningens artikel 2, stk. 10, via justeringer taget behørigt hensyn til forskelle, der påvirker priser og prisernes sammenlignelighed. Der blev foretaget rimelige justeringer vedrørende fysiske egenskaber, transport, forsikringsafgifter og told i alle tilfælde, hvor disse blev anset for at være relevante, nøjagtige og understøttet af verificeret bevismateriale.

9.5. **Fastlæggelse af dumping**

(106) Det landsdækkende dumpingniveau blev på dette grundlag fastlagt til 92,4 % af cif-prisen, Fællesskabets grænse.

10. *RUSLAND*

10.1. **Generelt**

(107) Importen fra Rusland udgjorde i undersøgelsesperioden ca. 36 KT svarende til en markedsandel på 3,3 %.

(108) På grund af det åbenlyst store antal eksporterende producenter blev der i første omgang udvalgt et stikprøvegrundlag. Fire grupper blev bedt om at besvare Kommissionens spørgeskema, men kun to imødekom opfordringen, og derfor var det ikke længere nødvendigt at foretage stikprøver.

10.2. **Normal værdi**

(109) For de to eksporterende eksportører var salget af den pågældende vare på hjemmemarkedet repræsentativt som fastlagt i betragtning 32. I overensstemmelse med den i betragtning 33 ff. beskrevne metode blev den normale værdi baseret på priser, der var betalt eller skulle betales i almindelig handel af uafhængige kunder i Den Russiske Føderation.

(110) I forbindelse med fremstillingsomkostningerne og især energiomkostningerne for gas' vedkommende blev det undersøgt, om de gaspriser, som de eksporterende producenter betalte, var en rimelig afspejling af omkostningerne til produktion og distribution af gas.

(111) Det blev konstateret, at de gaspriser på hjemmemarkedet, som de eksporterende producenter betalte, udgjorde omkring en fjerdedel af eksportprisen på naturgas fra Rusland. Alle foreliggende oplysninger tyder således på, at gaspriserne på det russiske hjemmemarked er reguleret og ligger langt under de markedspriser på naturgas, der betales på ikke-regulerede markeder. Da gasomkostningerne derfor ikke var rimeligt afspejlet i de eksporterende producenters optegnelser som omhandlet i grundforordningens artikel 2, stk. 5, skulle de justeres tilsvarende. Da der ikke forelå tilstrækkeligt repræsentative, ikke-fordrejede gaspriser for det russiske hjemmemarked, fandt Kommissionen det hensigtsmæssigt i medfør af artikel 2, stk. 5, at basere justeringen på information fra andre repræsentative markeder. Den justerede pris blev baseret på gennemsnitsprisen på russisk gas solgt til eksport ved den tysk/tjekkiske grænse (Waidhaus), justeret for lokale distributionsomkostninger. Waidhaus er knudepunktet for salg af russisk gas til EU, der både er det største marked for russisk gas og har priser, der i rimelig grad afspejler omkostningerne, og kan derfor betragtes som et repræsentativt marked som omhandlet i grundforordningens artikel 2, stk. 5.

(112) For de varetyper, for hvilke den normale værdi blev beregnet som beskrevet ovenfor, skete beregningen på grundlag af de eksporterede typers fremstillingsomkostninger efter justering for udgifterne til gas.

10.3. **Eksportpris**

(113) I de tilfælde, hvor eksporten til Fællesskabet skete via en forretningsmæssigt forbundet importør etableret i Fællesskabet, blev eksportprisen beregnet i henhold til grundforordningens artikel 2, stk. 9. I tilfælde, hvor eksporten til uafhængige kunder i Fællesskabet skete via en forretningsmæssigt forbundet forhandler etableret i Den Russiske Føderation, blev eksportpriserne baseret på priser, der var betalt eller skulle betales af uafhængige kunder i Fællesskabet.

10.4. **Sammenligning**

(114) Der blev foretaget rimelige justeringer for kredit, transportomkostninger og dertil knyttede omkostninger, hvor disse blev anset for at være rimelige og understøttet af verificeret bevismateriale.

10.5. **Dumpingmargen**

(115) Sammenligningen mellem den normale værdi og eksportprisen viste, at der forelå dumping. Efter fremlæggelse af oplysningerne fremsatte begge eksporterende producenter fra Rusland bemærkninger. I det første tilfælde førte underbyggede bemærkninger, som navnlig vedrørte justeringer af beregnede normalværdier, til en mindre ændring af dumpingmargenen, som ikke får nogen indvirkning på antidumpingtolden, for den ændrede dumpingmargen ligger fortsat over skadesmargenen. I det andet tilfælde gjorde den interesserede part opmærksom på en skrivefejl, som bevirkede, at SA&G blev talt med to gange; denne fejl er rettet. På det grundlag er dumpingmargenerne (for hver gruppe eksporterende producenter) udtrykt i procent af cif-importprisen, Fællesskabets grænse, ufortoldet, følgende:

— TMK Group (Seversky Pipe Plant Open Joint Stock Company og Joint Stock Company Taganrog Metallurgical Works) — 22,7 %

— OMK Group (Open Joint Stock Company Vyksa Steel Works og Joint Stock Company Almetjvesk Pipe Plant) — 10,1 %.

10.6. **Konklusioner om dumping vedrørende Rusland**

(116) Da der var en høj grad af samarbejdsvilje (over 90 % af eksporten af den pågældende vare fra Den Russiske Føderation til Fællesskabet ifølge Eurostat), blev restdumpingmargenen for alle andre eksportører i Den Russiske Føderation sat til samme niveau som for den samarbejdsvillige eksporterende producent, TMK Group, nemlig 22,7 %.

D. **SANDSYNLIGHEDEN FOR FORTSAT OG/ELLER FORNYET DUMPING I HENHOLD TIL GRUNDFORORDNINGENS ARTIKEL 11, STK. 2, FORANSTALTNINGENS TILSTRÆKKELIGHED I HENSEENDE TIL DUMPING I HENHOLD TIL GRUNDFORORDNINGENS ARTIKEL 11, STK. 3**

1. *GENERELT*

(117) I overensstemmelse med grundforordningens artikel 11, stk. 2, blev det undersøgt, om det var sandsynligt, at dumpingen ville fortsætte eller blive fornyet, når de gældende foranstaltninger over for Thailand, Tyrkiet og Ukraine eventuelt udløber.

(118) I medfør af grundforordningens artikel 11, stk. 3, blev det for Tyrkiet og en ukrainsk virksomhed endvidere undersøgt, om omstændighederne havde ændret sig siden den tidligere undersøgelse af dumping, og om disse ændringer kunne betragtes som varige.

2. *THAILAND*

2.1. **Indledende bemærkninger**

(119) Til forskel fra i den tidligere undersøgelse havde der ifølge data fra Eurostat ikke været nogen eksport af den pågældende vare fra Thailand i undersøgelsesperioden. Den enkeltstående samarbejdsvillige producent anmeldte intet eksportsalg til Fællesskabet, og ingen af de øvrige eksporterende erhvervsdrivende var rede til at samarbejde. Det fremgår af Thailands eksportstatistik, at der tilsyneladende også var en vis eksport i undersøgelsesperioden, som delvist vedrørte den pågældende vare, men denne eksportmængde var under alle omstændigheder ubetydelig og derfor ikke repræsentativ.

(120) Der var et meget lavt samarbejdsniveau i forbindelse med denne undersøgelse, for kun en producent fra Thailand gav sig til kende i løbet af proceduren. Ifølge klagen var der dog — hvilket også blev bekræftet af offentligt tilgængelige data — mindst tolv andre producenter af den pågældende vare i Thailand i undersøgelsesperioden. Ingen af disse samarbejdede i forbindelse med undersøgelsen, og samarbejdsniveauet svarede derfor til under 10 % af den samlede skønnede produktion af den pågældende vare i Thailand.

2.2. **Dumping af import i undersøgelsesperioden**

(121) Den thailandske producent, der samarbejdede under undersøgelsen, havde ingen eksport til Fællesskabet i løbet af undersøgelsesperioden. Da der ikke var nogen eksport til Fællesskabet af den pågældende vare med oprindelse i Thailand, kunne dumpingen ikke fortsætte. Det følger heraf, at analysen i denne sammenhæng skal baseres på sandsynligheden for fornyet dumping, hvis foranstaltningerne udløber.

2.3. **Udvikling af importen, hvis foranstaltningerne ophæves**

2.3.1. *Indledende bemærkninger*

(122) Som beskrevet i betragtning 120 fremgår det af undersøgelsen, at der var mindst tretten producenter af den pågældende vare i Thailand i undersøgelsesperioden og kun en, der samarbejdede i forbindelse med undersøgelsen.

(123) Det blev undersøgt, i hvilket omfang data fra denne ene thailandske producent kunne bruges til at analysere den generelle situation, også for så vidt angår den sandsynlige udvikling i eksporten fra Thailand, og mere specifikt bruges som benchmark, dvs. som indikator for priserne på hjemmemarkedet og eksportpriserne samt omkostninger, produktionskapacitet og kapacitetsudnyttelse.

(124) Der blev i denne sammenhæng bemærket en række mangler i dataene fra den samarbejdsvillige virksomhed. For det første kunne virksomheden ikke sammenholde hjemmemarkeds- og eksportpriserne med de faktiske transaktioner og med de reviderede regnskaber for undersøgelsesperioden. Desuden kunne virksomheden ikke opdele produktionsomkostningerne efter varekontrolnummer (»VKN«) som fastlagt i det spørgeskema, der blev sendt til de interesserede parter. Producenten kunne kun fremlægge produktionsomkostninger som et gennemsnit af produktionsomkostningerne opdelt på sort og galvaniseret for alle de fremlagte varekontrolnumre. Det fremgik af dokumentationen for varekontrolnumrenes omkostningsstruktur fra forskellige producenter i andre af de lande, der var omfattet af undersøgelsen, herunder Fællesskabet, at der rent faktisk var stor variation i produktionsomkostningerne for hvert varekontrolnummer. Dette gælder også for de specifikke varetyper, som den pågældende thailandske virksomhed producerer og sælger. Under disse omstændigheder kan en omkostningsopdeling, der ikke muliggør en sammenligning for hvert varekontrolnummer, ikke betragtes som tilstrækkelig til at fastslå den normale værdi for hjemmemarkedet.

(125) Selv hvis disse data kunne fremskaffes, bør det erindres, at den samarbejdsvillige producent svarede til under 10 % af den samlede thailandske produktion af den pågældende vare, hvilket betyder, at dataene under alle omstændigheder skulle suppleres med andet statistisk materiale for at muliggøre en vurdering af, om de er repræsentative og kan bruges til en landsdækkende vurdering.

(126) Virksomheden blev inden for en rimelig tidsramme informeret om, at Kommissionen ville anvende grundforordningens artikel 18, og om, hvorfor man mente, at dette var nødvendigt, idet der blev taget hensyn til tidsfristerne for undersøgelsen. De indsendte bemærkninger blev grundigt analyseret og indgående besvaret. Ingen af virksomhedens forklaringer blev betragtet som tilstrækkeligt tilfredsstillende til, at Kommissionen kunne undlade at anvende de bedste foreliggende oplysninger på ovenstående områder.

(127) Oplysningerne om thailandske eksportørers hjemmemarkeds- og eksportpriser til andre lande er derfor baseret på de bedste foreliggende oplysninger, herunder klagen og offentligt tilgængelig information.

(128) Derimod var det muligt at verificere virksomhedens indsendte data vedrørende lager, produktionsniveau og -kapacitet. Disse data kunne derfor sammen med oplysningerne i klagen bruges til at fastslå produktionsmængde og -kapacitet for alle eksporterende producenter i Thailand.

(129) I lyset af ovenstående blev der taget hensyn til følgende forhold i vurderingen af den sandsynlige virkning, hvis foranstaltningerne blev ophævet.

2.3.2. *Produktion, uudnyttet kapacitet og sandsynlighed for, at denne kapacitet ville blive rettet mod Fællesskabet*

(130) Det fremgår af klagen, at der er en uudnyttet kapacitet i Thailand på over 370 KT, hvilket udgør næsten 30 % af den samlede kapacitet. Denne uudnyttede kapacitet svarer til over 25 % af det samlede forbrug i Fællesskabet (som defineret i betragtning 231) og kunne blive rettet mod Fællesskabets marked.

(131) Den uudnyttede kapacitet var endnu mere udtalt hos den samarbejdsvillige producent, der tegnede sig for under 10 % af den samlede thailandske produktion i undersøgelsesperioden. I dette tidsrum blev der konstateret en uudnyttet kapacitet på over 50 % hos denne producent.

(132) Sammen peger disse faktorer i retning af, at der er en betydelig uudnyttet kapacitet i Thailand. Da der ikke foreligger dokumentation for, at denne kapacitet kan absorberes ved at øge salget på hjemmemarkedet, gennem salg til andre tredjelande eller produktion af andre varer end den pågældende vare, konkluderes det, at denne uudnyttede kapacitet, hvis foranstaltningerne udløber, efter al sandsynlighed ville blive rettet mod Fællesskabet, ikke mindst fordi det er et meget attraktivt eksportmarked.

(133) Da Fællesskabets marked er et af verdens største, er det alene derfor attraktivt for alle thailandske eksporterende producenter af den pågældende vare. Fællesskabets markeds potentielle betydning bliver endnu større af, at USA, som er et andet stort marked, har indført foranstaltninger mod import fra Thailand.

(134) Sammenholdt med det relativt attraktive prisniveau i Fællesskabet, hvor der findes veludviklede distributionskanaler, finder Kommissionen, at der uden foranstaltninger ville være et klart økonomisk incitament til at flytte eksporten væk fra større tredjemarkeder såsom det amerikanske til fordel for Fællesskabets marked.

(135) Under disse omstændigheder finder Kommissionen derfor, at en forøgelse af den nuværende kapacitetsudnyttelse sandsynligvis vil blive rettet mod eksport og specifikt mod Fællesskabets marked.

2.3.3. *Sandsynlige prisniveauer*

(136) En række faktorer peger i retning af, at de thailandske eksportpriser til Fællesskabet vil blive dumpet.

(137) For det første ser det ud til, at eksporten til større tredjelandsmarkeder er sket til dumpingpriser. Dette bekræftes af, at USA har indført dumpingtold på ca. 15 % for Thailands eksport af svejsede rør. Dette tyder på, at der er et mere generelt adfærdsmønster baseret på dumping til store tredjelandsmarkeder. Det forhold, at

Thailands eksport til Fællesskabet ophørte efter indførelsen af foranstaltninger, forstærker det indtryk, at thailandske eksporterende producenter ville være ude af stand eller uvillige til at sælge til ikke-dumpingpriser.

(138) Med hensyn til den undersøgte vare, der generelt er temmelig ensartet, ville eventuelle thailandske sælgere sandsynligvis sælge varer til de gældende priser for anden import i Fællesskabet. Som det konkluderes i ovenstående punkter, er andre eksporterende landes importpriser generelt lave. Da thailandske producerende eksportørers potentielle eksportpriser sandsynligvis bliver nødt til at afspejle disse lave priser, er det i betragtning af den pågældende vares omkostningsstruktur, der i høj grad er baseret på priserne på zink og coils af stål, som er steget betydeligt i hele verden, sandsynligt, at varerne vil blive solgt til dumpingpriser.

2.4. **Konklusion**

(139) En betydelig del af den thailandske eksport vil derfor sandsynligvis blive solgt til dumpingpriser i Fællesskabet, hvis foranstaltningerne udløber.

3. *TYRKIET (i): GENERELLE ASPEKTER VEDRØRENDE DUMPING OG ARTIKEL 11, STK. 2*

3.1. **Generelle spørgsmål**

(140) Klageren påstod, at dumpingimporten fra Tyrkiet sandsynligvis vil være til virkelig stor skade for EF-industrigrenen, hvis foranstaltningerne udløber. I forbindelse med interimsundersøgelsen (se nedenfor) anførte klageren, at foranstaltningerne burde justeres i opadgående retning på grund af det angiveligt højere dumping- og skadesniveau.

(141) Statistikken viste, at importen fra Tyrkiet udgjorde 110 KT svarende til næsten 9 % af Fællesskabets forbrug (som defineret i betragtning 231). Der var uoverensstemmelse mellem Eurostats og virksomhedernes tal (138 KT). Der henvises til bemærkningerne under betragtning 55.

(142) Den generelle metode til beregning af dumping (jf. ovenstående betragtning 31 til 46 er anvendt på alle eksporterende producenter i Tyrkiet. For nogle eksportørers vedkommende adskiller den sig fra den metode, der undtagelsesvis blev brugt i den tidligere undersøgelse på grund af betydelige valutaudsving i den tidligere undersøgelsesperiode. På grund af disse udsving blev det i forbindelse med den oprindelige undersøgelse anset for mere hensigtsmæssigt at sammenligne den månedlige vejede gennemsnitlige normale værdi og den månedlige vejede gennemsnitlige eksportpris. Men disse særlige forhold gjorde sig ikke gældende i forbindelse med denne undersøgelse, og der blev i stedet gjort brug af den generelle metode, jf. ovenstående betragtning 31 til 46. I denne undersøgelse blev dumpingmargenen for de eksporterende producenter i Tyrkiet derfor fastlagt på grundlag af en sammenligning mellem en vejet gennemsnitlig normal værdi og en vejet gennemsnitlig eksportpris.

(143) Følgende virksomheder: Cayirova Boru Sanayi ve Ticaret AS, Istanbul, Yücel Boru ve Profil Endüstrisi AS, Istanbul, og Noksel Çelik Boru Sanayi AŞ, Ankara, hvis individuelle dumpingmargen i den tidligere undersøgelse var nul, blev oprindelig undersøgt i forbindelse med den fornyede undersøgelse og udvalgt som en del af stikprøven. Men selv om grundforordningens artikel 9, stk. 3, bestemmer, at virksomheder med en nul- eller minimalmargen i den tidligere undersøgelse kan medtages i en ny undersøgelse, er Fællesskabets institutioner ikke forpligtet til at medtage sådanne virksomheder. Efter vedtagelsen af grundforordningen har WTO's Tvistbilæggelsesorgan vedrørende antidumping- og antisubsidieforanstaltninger endvidere i sagen *Mexico-Beef and Rice* fortolket den relevante bestemmelse i antidumpingaftalen som et forbud mod undersøgelser af sådanne virksomheder. Derfor konkluderede Fællesskabets institutioner, at det er hensigtsmæssigt ikke at anvende oplysninger indsamlet i forbindelse med den fornyede undersøgelse om disse tre virksomheder. Derfor blev disse virksomheder udelukket fra stikprøven. I denne forordning antages det desuden, at ingen af virksomhederne foretager dumping på nuværende tidspunkt.

3.2. **Stikprøver (eksportører) og samarbejde**

(144) Der blev udsendt stikprøveskemaer til 15 mulige producenter/eksportører i Tyrkiet, og 8 reagerede. Tre virksomheder/grupper, der repræsenterer 41 % af den samlede tyrkiske eksport til Fællesskabet, blev udvalgt til at indgå i stikprøven.

3.3. **Normal værdi**

(145) Som nævnt ovenfor blev den normale værdi enten baseret eller fastlagt på grundlag af priser, der var betalt eller skulle betales i almindelig handel af uafhængige kunder i Tyrkiet. Nogle af de eksporterende producenters krav om justeringer er blevet afvist eller ændret.

3.3.1. *Kreditomkostninger*

(146) Efter fremlæggelsen af Kommissionens resultater hævdede nogle af eksportørerne, at kreditomkostningerne burde fastlægges på grundlag af de faktiske betalingsbetingelser, som producenterne havde aftalt med deres kunder. Disse krav blev accepteret.

3.3.2. *Toldgodtgørelse*

(147) Nogle virksomheder anmodede om toldgodtgørelse, fordi der blev opkrævet importtold for råvarer, som indgik i samme produkt, når dette blev solgt til forbrug på det tyrkiske marked, men blev refunderet, når produktet blev solgt til eksport til Fællesskabet.

(148) I et tilfælde viste det krævede beløb sig at være højere end importtolden på de råvarer, der fysisk indgik i samme produkt solgt på hjemmemarkedet. Det blev fastslået, at tolden var lavere, fordi virksomheden/gruppen af virksomheder i deres produktion til hjemmemarkedet ikke kun brugte importerede coils pålagt told, men også importerede coils, som ikke var pålagt told, samt lokalt fremstillede coils. Der blev derfor foretaget tilsvarende justeringer.

(149) En anden virksomhed, hvis anmodning om godtgørelse oprindeligt blev afvist, hævdede, at den burde have fået medhold, da de varer, der blev solgt på hjemmemarkedet, var pålagt told. Kravet blev delvist accepteret.

(150) I denne sammenhæng påstod EF-erhvervsgrenen, at dette ville være et udligningsberettiget subsidie. Det skal dog bemærkes, at den foreliggende procedure er en antidumpingundersøgelse. Denne påstand er derfor ikke blevet analyseret.

3.3.3. *SA&G-omkostninger*

(151) En af de tyrkiske eksportører fremsatte en påstand om negative SA&G-omkostninger for den del af sit salg, for hvilket den normale værdi skulle beregnes. Dette skyldtes, at eksportøren havde haft store kursgevinster, som oversteg de samlede SA&G-omkostninger. I dette tilfælde blev der ikke taget hensyn til denne økonomiske fortjeneste. Der blev alene taget hensyn til finansielle omkostninger i relation til virksomhedernes lån. SA&G blev derfor justeret i overensstemmelse hermed.

3.4. **Eksportpris**

(152) Den pågældende vare blev i alle tilfælde solgt til uafhængige kunder i Fællesskabet. Eksportprisen blev derfor for alle eksportørers vedkommende baseret på priser betalt af eller som skulle betales af ikke-forretningsmæssigt forbundne kunder i Fællesskabet i overensstemmelse med grundforordningens artikel 2, stk. 8.

3.5. **Sammenligning**

(153) Den normale værdi og eksportprisen blev sammenlignet på grundlag af priser ab fabrik. For at sikre en rimelig sammenligning blev der i overensstemmelse med grundforordningens artikel 2, stk. 10, via justeringer taget behørigt hensyn til forskelle, der påvirker priser og prisernes sammenlignelighed. Der blev derfor foretaget justeringer for rabatter, afslag, transport, håndtering, bankgebyrer, afgifter samt forsikrings- og kreditomkostninger, hvor dette var relevant og underbygget med verificeret dokumentation.

3.6. **Dumping i undersøgelsesperioden**

(154) Dumpingmargenen for de eksporterende producenter i Tyrkiet blev i overensstemmelse med grundforordningens artikel 2, stk. 11 og 12, fastlagt på grundlag af en sammenligning mellem en vejet gennemsnitlig normal værdi og en vejet gennemsnitlig eksportpris.

(155) Sammenligningen mellem vejede gennemsnitseksportpriser og en vejet gennemsnitlig normal værdi viste følgende dumpingmargener:

— Erbosan Erciyas Boru Sanayii ve Ticaret AŞ, Kayseri (»Erbosan«) 0,5 %,

— Borusan Mannesmann Boru Sanayi ve Ticaret AŞ, Istanbul (»Borusan«) - 1,4 %

— Toscelik Profil ve Sac Endustrisi AS, Iskenderun (»Toscelik«) 0,9 %.

(156) To virksomheder erklærede, at de var samarbejdsvillige, men indgik ikke i stikprøven. Da dumpingmargenerne for samtlige virksomheder i stikprøven blev betragtet som minimale og der blev udvist meget stor samarbejdsvilje i forbindelse med undersøgelsen, blev den landsdækkende dumpingmargen også betragtet som minimal.

(157) Derfor konkluderes det, at der ikke var tale om fortsat dumping i forbindelse med Tyrkiet. Den videre undersøgelse i henhold til grundforordningens artikel 11, stk. 3, fokuserer derfor kun på sandsynligheden for fornyet dumping.

3.7. **Sandsynlighedsanalyse**

3.7.1. *Generelt*

(158) EU's marked er uomtvisteligt et meget attraktivt marked for de tyrkiske producenter. Dette skyldes en række forhold og først og fremmest dets størrelse. Størrelsen gælder ikke kun det store forbrug, men også det forhold, at størstedelen af Tyrkiets eksport til andre tredjelandes markeder er opsplittet, dvs. at små mængder afsendes til mange forskellige destinationer. I den forstand er Fællesskabet mere attraktivt, fordi der her er tale om en enkelt destination med en stor absorptionskapacitet.

(159) Geografisk nærhed er en anden vigtig faktor, da der ikke er særlig store transportomkostninger for disse varer.

(160) Fællesskabet er også et traditionelt marked for tyrkiske eksportører, som her har veletablerede distributionskanaler og en lang række kunder.

3.7.2. *Andel af eksporten til EU og prispolitik*

(161) Til trods for de gældende foranstaltninger fortsatte eksporten fra Tyrkiet i hele undersøgelsesperioden. Der kunne dog ikke konstateres dumping for virksomhederne i stikprøven. Det bør bemærkes, at virksomhederne i stikprøven, og de virksomheder uden for stikprøven, som samarbejdede i forbindelse med de aktuelle fornyede undersøgelser, samt de virksomheder, hvis margen viste sig at være nul eller minimal i den oprindelige undersøgelse, tegner sig for ca. 90 % Tyrkiets samlede eksport til Fællesskabet. Markedet for den tyrkiske eksport er tilsyneladende stabilt, og der er ikke tegn på, at virksomhederne vil ændre deres prispolitik. Endvidere er de tre virksomheder i stikprøven og de tre virksomheder, hvis margen viste sig at være nul eller minimal i den oprindelige undersøgelse, langt de største aktører på markedet og prisførende. Derfor ville enhver anden virksomhed sandsynligvis snarere følge deres prispolitik. Fornyet dumping for Tyrkiet forekommer derfor ikke sandsynlig. Men for fuldstændighedens skyld blev følgende faktorer også undersøgt.

3.7.3. *Uudnyttet kapacitet i Tyrkiet*

(162) Undersøgelsen fastslog, at de samarbejdsvillige producenter, herunder virksomheder i og uden for stikprøven, havde en samlet uudnyttet kapacitet på omkring 143 000 ton i undersøgelsesperioden. Denne mængde ville svare til ca. 10 % af Fællesskabets samlede forbrug (jf. betragtning 231) af svejsede rør.

3.7.4. *Den mulige absorptionskapacitet på markeder i tredjelande*

(163) Det største marked i et tredjeland for den pågældende vare (USA) har indført antidumpingforanstaltninger for tyrkisk eksport på op til 14,7 %. Dette betyder, at USA alt andet lige sandsynligvis ikke vil absorbere væsentligt større eksportmængder fra Tyrkiet. Men det forhold, at eksporten til tredjelande er opsplittet med forsendelser til mange forskellige destinationer, synes at tyde på, at de tyrkiske eksportører er i færd med at undersøge nye markeder, og det er derfor ikke usandsynligt, at markeder i tredjelande kunne absorbere en vis del af kapaciteten. I betragtning af det nuværende forhold mellem tyrkisk eksport til Fællesskabet og til tredjelande (70/30) kan det samme forhold med rimelighed også forventes, hvis den nuværende uudnyttede kapacitet sælges. Det ville så føre til en yderligere import til Fællesskabet på ca. 100 000 ton, hvilket ville svare til en yderligere markedsandel på 7 %, beregnet på grundlag af tallene for forbruget i undersøgelsesperioden. Det skal dog bemærkes, at det ville være den maksimale teoretiske stigning i salget, beregnet ud fra den antagelse at den uudnyttede kapacitet udnyttes 100 %, hvilket er sjældent inden for en sådan erhvervsgren.

3.7.5. *Prisfaktorer*

(164) Prisforskellen mellem Tyrkiets eksport til Fællesskabet og til tredjelande har ikke været signifikant og afhang af den berørte virksomhed. På grundlag af yderligere undersøgelser efter fremlæggelsen af resultaterne kunne det konstateres, at de tyrkiske eksportpriser til tredjelande var lidt højere end til Fællesskabet. Da der ikke blev konstateret dumping for Tyrkiet i forhold til eksporten til Fællesskabet, må det antages, at eksporten til tredjelande generelt set ikke blev foretaget til dumpingpriser. Der er heller ikke andet, som tyder på, at de tyrkiske eksportører ville ændre deres prispolitik. Intet i markedssituationen eller eksportørernes situation som helhed viste, at de var tilbøjelige til at ændre deres generelle markedsadfærd.

(165) I betragtning af ovenstående konkluderes det, at fornyet dumpingimport fra Tyrkiet ikke forekommer sandsynlig.

4. *TYRKIET (ii): ASPEKTER VEDRØRENDE ARTIKEL 11, STK. 3*

(166) Klageren påstod, at de gældende foranstaltninger ikke forhindrer fortsat import til dumpingpriser, og at foranstaltningernes niveau ikke længere er tilstrækkeligt til at modvirke skadevoldende dumpingimport af den pågældende vare fra Tyrkiet.

4.1. **De ændrede omstændigheders varige karakter**

(167) Som anført ovenfor blev importen fra Tyrkiet ikke længere foretaget til dumpingpriser. Alle de dumpingniveauer, der blev fastsat i forbindelse med denne undersøgelse, ligger rent faktisk under bagatelgrænsen. Det gælder navnlig for tre virksomheder, som oprindeligt viste sig at foretage dumping.

(168) Som anført vil Fællesskabets marked sandsynligvis fortsat være et attraktivt marked for de tyrkiske eksportører i henseende til priser og veletablerede, langvarige kommercielle forbindelser. Samtidig afsætter tyrkiske producenter betydelige mængder på hjemmemarkedet. Disse mængder afsættes til konkurrencedygtige og relativt lave priser set i forhold til andre større markeder, herunder EU og USA. Priserne på hjemmemarkedet og dermed de normale værdier lå på sådanne niveauer, at dumping i forhold til eksport til Fællesskabet er forsvundet helt.

(169) Undersøgelsen har ikke afdækket andre omstændigheder, der tyder på, at prisen og dumpingen sandsynligvis vil ændre sig, hvis foranstaltningerne får lov til at ophøre. For de virksomheder, som har været genstand for nultold siden

den oprindelige undersøgelse, vil de betragtninger, der er baseret på *Mexico Beef and Rice*-rapporten, jf. betragtning 143 ovenfor, fortsat gælde. For så vidt angår de øvrige virksomheder, viste den nuværende undersøgelse tydeligt, at omstændighederne har ændret sig, da det kunne konstateres, at de ikke længere foretager dumping. Endvidere foreligger der ikke tvingende grunde, som indikerer, at de ændrede omstændigheder ikke er af varig art. Desuden eksporterede alle de undersøgte virksomheder til tredjelande i 2006 og i undersøgelsesperioden til priser, der lå over eksportpriserne til Fællesskabet. I samme periode var priserne på eksport til Fællesskabet højere end priserne for salg på hjemmemarkedet. Det viser tydeligt, at de ændrede omstændigheder (ikke længere eksport til dumpingpriser) er af varig karakter.

4.2. **Konklusion**

(170) Det kan derfor konkluderes, at eksporten til Fællesskabet, hvis foranstaltningerne får lov til at udløbe, sandsynligvis ikke vil ske til dumpingpriser. De ændrede omstændigheder i forhold til den tidligere undersøgelse med hensyn til manglende dumping kan endvidere med rimelighed betragtes som værende af varig karakter.

(171) I betragtning af ovenstående bør proceduren vedrørende import med oprindelse i Tyrkiet afsluttes.

5. *UKRAINE (i): ASPEKTER VEDRØRENDE ARTIKEL 11, STK. 3*

5.1. **Generelt**

(172) Interpipe Group påstod, at en sammenligning af normal værdi baseret på gruppens egne omkostninger/hjemmemarkedspriser og dens eksportpriser til et tredjelandsmarked, som kan sammenlignes med EU, ville vise et fald i dumpingen til betydeligt under de nugældende foranstaltningers niveau. Gruppen påstår derfor, at det ikke længere er nødvendigt at bibeholde foranstaltningerne på det nuværende niveau for at afhjælpe dumpingen.

(173) Under undersøgelsen blev virksomheden informeret om, at Kommissionen havde til hensigt at anvende grundforordningens artikel 18. Dette skyldtes, at virksomheden ikke havde fremlagt data for produktionsomkostninger i det krævede produkttypeformat (varekontrolnummer »VKN«). Virksomheden fremlagde kun data for produktionsomkostninger som gennemsnit af alle produkttyper, der blev produceret i en bestemt enhed.

(174) Gennemgangen af forholdene viste, at Kommissionen ikke kunne godkende de fremsendte data for produktionsomkostninger, fordi de ikke muliggjorde en korrekt sammenligning med salgspriser for hver produkttype på hjemmemarkedet.

(175) Virksomheden blev inden for en rimelig tidsfrist informeret om, hvorfor dette var nødvendigt som omhandlet i grundforordningens artikel 18, stk. 4. De indsendte bemærkninger blev analyseret og besvaret i detaljer. Ingen af virksomhedens forklaringer blev betragtet som tilstrækkeligt tilfredsstillende til, at Kommissionen kunne undlade at anvende de bedste foreliggende oplysninger på nedenstående område.

(176) Efter fremlæggelsen af oplysningerne hævdede klageren, at sagen burde afsluttes, da den eneste producent fra Ukraine udviste så ringe samarbejdsvilje, at Kommissionen blev nødt til at anvende grundforordningens artikel 18 til at justere produktionsomkostningerne. Det bør dog bemærkes, at artikel 18 blev taget i anvendelse, således at Kommissionen kunne supplere de oplysninger, som den eneste samarbejdsvillige producent fra Ukraine havde indsendt, ved at anvende de bedste foreliggende oplysninger. Kravet blev derfor afvist.

5.2. **Normal værdi**

(177) Kommissionen undersøgte, om salget på hjemmemarkedet kunne anses for at have fundet sted i normal handel i overensstemmelse med grundforordningens artikel 2, stk. 4. Derfor gennemgik Kommissionen produktionsomkostningerne for den vare, som de samarbejdsvillige eksporterende producenter fremstillede og solgte på hjemmemarkedet.

(178) OJSC Interpipe Novomoskovsk Pipe Production Plant (»NMPP«), der fremstiller den omhandlede vare, fremsendte ikke en opdeling af produktionsomkostningerne på hvert varekontrolnummer. Den eksporterende producent leverede kun data for de gennemsnitlige produktionsomkostninger for alle varekontrolnumre, der blev fremstillet i hver af dens to enheder. Det fremgik af dokumentationen for varekontrolnumrenes omkostningsstruktur fra forskellige producenter i andre af de lande, der var omfattet af undersøgelsen, herunder Fællesskabet, at der var stor variation i produktionsomkostningerne for hvert varekontrolnummer.

(179) OJSC Interpipe Nizhnedneprovsk Tube Rolling Plant (»NTRP«), der er forretningsmæssigt forbundet med NMPP, fremsendte opdelingen på produktionsomkostninger for hvert varekontrolnummer.

(180) Som beskrevet i betragtning 173 anvendte Kommissionen grundforordningens artikel 18 på NMPP for at indhente oplysninger om produktionsomkostninger for hvert varekontrolnummer. Muligheden af at bruge foreliggende data fra den tidligere undersøgelse blev overvejet, men Ukraine har siden da fået status som markedsøkonomi, og disse data blev derfor ikke betragtet som de bedste foreliggende oplysninger. Kommissionen mente desuden, at kvaliteten af oplysningerne fra EF-erhvervsgrenen gjorde det muligt at drage konklusioner vedrørende produktionsomkostningerne fordelt på hvert varekontrolnummer. Oplysningerne fra de samarbejdsvillige repræsentanter for EF-erhvervsgrenen blev derfor betragtet som de mest pålidelige og de bedste foreliggende oplysninger og kunne bruges til at udlede produktionsomkostningerne fordelt på hvert varekontrolnummer. Undersøgelsens resultater viste, at det var muligt at beregne forskellene mellem EF-erhvervsgrenens billigste varekontrolnumre og alle andre varekontrolnumre. Denne varians kunne derefter anvendes på de gennemsnitlige produktionsomkostninger oplyst af NMPP. Hvor der var overensstemmelse mellem data om varekontrolnummeret fra EF-erhvervsgrenen og samme varekontrolnummer fra NTRP, blev NTRP's omkostninger brugt.

(181) Samme part satte spørgsmålstegn ved Kommissionens brug af data fra undersøgelsesperioden til at beregne den normale værdi og eksportprisen i Interpipe-undersøgelsesperioden. Nogle af kravene i den forbindelse blev accepteret. Kommissionen betragtede det vejede gennemsnit af cif-eksportpriserne til Fællesskabet i de seks måneder af de to procedurer, som overlappede hinanden. For at sikre en rimelig sammenligning inden for den samme tidsperiode mellem de vejede gennemsnitlige normalværdier for hver type af den pågældende vare, som blev eksporteret til Fællesskabet, og den vejede gennemsnitlige eksportpris for hver tilsvarende type af den pågældende vare, blev de samarbejdende producenters produktionsomkostninger desuden justeret. Justeringen blev foretaget for at afspejle fremstillingsomkostningerne for de samme seks måneder, der blev taget i betragtning ved beregning af cif-eksportpriserne til Fællesskabet. Den eneste samarbejdsvillige eksportør fra Ukraine hævdede, at Kommissionen burde anvende enhedsfremstillingsomkostningerne fra den forretningsmæssigt tilknyttede virksomhed, OJSC Interpipe Nizhnedneprovsk Tube Rolling Plant (NTRP), når varekontrolnumrene næsten er identiske med dem, der produceres af OJSC Interpipe Novomoskovsk Pipe Production Plant (NMPP). Kommissionen har imidlertid belæg for store variationer i produktionsomkostningerne for hvert varekontrolnummer, jf. betragtning 175. Kravet blev derfor afvist.

5.3. **Eksportpris**

(182) Med hensyn til eksporten til Fællesskabet eksporterede gruppen en ubetydelig mængde af den pågældende vare til Fællesskabet i undersøgelsesperioden. Disse transaktioner kunne ikke i sig selv betragtes som repræsentative og derfor ikke bruges til at fastslå, om der var indtruffet en adfærdsændring af varig karakter.

(183) Interpipe Group foreslog at bruge eksporten til tredjelande til at fastlægge priserne på eksporten til Fællesskabet. Eksportøren påstod navnlig, at eksporten til Rusland kunne bruges i denne sammenhæng. Virksomheden fremlagde dokumentation for sin eksport til tredjelandes markeder og til det russiske marked.

(184) Det blev først fastslået, om mængden af eksport af den pågældende vare til tredjelande som angivet af Interpipe Group var tilstrækkelig stor i forhold til det samlede salg. Det blev således konkluderet, at salget til Rusland tegnede sig for over halvdelen af gruppens samlede eksport og i princippet var nok til, at der kunne drages konklusioner, hvis det russiske marked havde tilstrækkeligt mange fællestræk med Fællesskabets marked.

(185) På grundlag af de oplysninger, som Kommissionen havde til sin rådighed, undersøgte den, om Rusland havde samme markedsvilkår og -struktur som Fællesskabet for at kunne vurdere, om eksporten til Rusland er et pålideligt alternativ til at vurdere de sandsynlige eksportpriser til Fællesskabet med henblik på at fastsætte et nyt niveau for foranstaltningen.

(186) På den ene side ser det ud til, at der er et stort marked i Rusland for den pågældende vare, lige som i Fællesskabet, og der sælges stort set de samme produkttyper på de to markeder.

(187) Der er dog konstateret tydelige forskelle mellem de to markeder. For det første er der en betydelig importtold i Rusland, mens der ikke er nogen i Fællesskabet ([1]). Dette afspejles i importandele, der er betydeligt lavere end i Fællesskabet. Desuden ser den russiske produktionssektor ud til at være meget koncentreret med en række store producenter, der tegner sig for størstedelen af produktionen — mens produktionen i Fællesskabet er spredt på et større antal producenter. Desuden ser det ud til, at distributionskanalerne omfatter færre grossister end i Fællesskabet. Det forhold, at der findes en betydelig russisk dumping i Fællesskabet, tyder endvidere på forskelle i prissætning og fordrejning på det russiske hjemmemarked, der er en forudsætning for, at denne praksis kunne finde sted.

(188) Eksistensen af dumping tyder endvidere på, at prisniveauet på det russiske hjemmemarked er højere end de priser, som eksportørerne sandsynligvis ville tage for deres eksport til Fællesskabet. Dette skyldes, at de almindelige priser for importører, som stadig findes i stort tal i Fællesskabet, sandsynligvis vil ligge på samme niveau som de russiske eksportpriser, og den pågældende vares homogene karakter, som medfører, at eksportører, som ønsker at komme ind på Fællesskabets marked, sandsynligvis vil skulle tilpasse sig de laveste priser.

(189) Det foranstående peger i retning af forskelle, som ville påvirke prissætningen og dermed prisniveauet, og som derfor vil betyde, at de russiske priser ikke kan bruges som grundlag til at fastlægge et nyt niveau for foranstaltningerne.

(190) Kommissionen undersøgte videre, om eksportpriser til andre tredjelande end Rusland kan bruges til dette formål. Den undersøgte først, om det næststørste eksportmarked kunne anvendes som referenceland. Dette var dog ikke en mulighed, da Belarus ikke er et land med markedsøkonomi. Salget til andre lande blev også analyseret, men her var eksportmængden for lille til at kunne blive betragtet som repræsentativ.

(191) Under disse forhold kan priserne på Ukraines eksport til Rusland (og til andre tredjelande, son ansøgeren eksporterede til i undersøgelsesperioden) ikke betragtes som repræsentative for en sandsynlig adfærd i forbindelse med

([1]) Desuden pågår der en sikkerhedsundersøgelse vedrørende varen. Hvis konklusionerne i denne undersøgelse svarer til de beskyttelsesforanstaltninger, der blev indført i 2006 for rør med stor diameter (en særtold på 8 %), opstår der en endnu større strukturforskel i forhold til Fællesskabet.

priser på eksport til Fællesskabet og kommer derfor ikke i betragtning. I lyset af ovenstående fandt Kommissionen det i stedet nødvendigt at anvende grundforordningens artikel 2, stk. 9, på Interpipe Group. Det blev derfor overvejet, om det vejede gennemsnit af cif-eksportpriserne til Fællesskabet i undersøgelsesperioden for alle de samarbejdsvillige eksporterende producenter i alle de berørte lande, der indgik i undersøgelsen, kunne aggregeres på varekontrolnummerbasis og bruges som reference for en eksportpris for den ukrainske eksporterende producent.

(192) Denne metode blev godkendt, fordi det er rimeligt at antage, at ukrainsk eksport, hvis den kommer ind på EF-markedet, ikke i særligt omfang vil afvige fra de direkte konkurrenters prismønster, dvs. andre, der eksporterer til Fællesmarkedet.

(193) Ved beregning af eksportprisen anvendte Kommissionen kun data fra de seks måneder af undersøgelsesperioden og Interpipe-undersøgelsesperioden, som overlappede hinanden, jf. betragtning 181.

(194) Disse eksportørers eksportpriser for hvert varekontrolnummer blev således brugt til at beregne Interpipe Group's eksportpris.

(195) Efter fremlæggelsen af oplysningerne hævdede den eneste eksporterende producent fra Ukraine, at den forretningsmæssigt forbundne virksomheds SA&G samt fortjeneste ikke burde fratrækkes ved beregning af eksportprisen, da grundforordningens artikel 2, stk. 9, ikke finder anvendelse i dette tilfælde. Det hævdedes, at grundforordningens artikel 2, stk. 9, kun finder anvendelse på forretningsmæssigt forbundne importører i Fællesskabet, da der i ordlyden tydeligt skelnes mellem »import og videresalg«. Det hævdedes endvidere, at den forretningsmæssigt forbundne virksomhed fungerer som eksportafdeling.

(196) Det bør bemærkes, at ved salg af den pågældende vare til Fællesskabet sendte den eneste eksporterende producent i Ukraine varen direkte til Fællesskabet, fakturerede den forretningsmæssigt forbundne virksomhed i Schweiz for hver sending og modtog den tilsvarende betaling. Derfor varetog den eksporterende producent alle de opgaver, som påhviler en eksportør. Den forretningsmæssigt forbundne virksomhed i Schweiz forhandlede om salgskontrakter og fakturerede den første uafhængige køber i Fællesskabet. Den forretningsmæssigt forbundne virksomhed sørgede også for levering af de solgte varer.

(197) Med hensyn til de bemærkninger, som virksomheden fra Ukraine fremsatte efter fremlæggelsen af oplysningerne, fastholdes det, at eksportpriser kan beregnes i henhold til grundforordningen artikel 2, stk. 9, hvis der ikke foreligger en eksportpris (første mulighed i henhold til artikel 2, stk. 9). I artikel 2, stk. 9, hedder det også, at eksportpriser kan beregnes på ethvert rimeligt grundlag. Et sådant rimeligt grundlag indebærer også fradrag af den forretningsmæssigt forbundne virksomheds SA&G og en rimelig fortjeneste. Også selv om man måtte mene, at disse elementer mere passende afspejles som »provision«/»avance«, jf. grundforordningens artikel 2, stk. 10, litra i), hvilket ikke er tilfældet, ville dumpingmargenen være den samme. Da den forretningsmæssigt forbundne virksomheds fortjeneste var påvirket af de betingelser, der gælder for køb mellem virksomheder, blev der beregnet en rimelig fortjeneste på grundlag af data fra uafhængige importører/forhandlere, som samarbejdede i forbindelse med undersøgelsen.

(198) Efter fremlæggelsen af oplysningerne hævdede EF-erhvervsgrenen, at uden eksport til Fællesskabet kan der i henhold til grundforordningen og WTO-reglerne ikke beregnes dumpingmargener. I betragtning af de grunde, der er anført i ovenstående betragtninger, skal det på ny anføres, at i grundforordningens artikel 2, stk. 9, hedder det udtrykkeligt, at foreligger der ingen eksportpris, kan eksportprisen beregnes på ethvert rimeligt grundlag. Derfor afvises påstanden.

5.4. **Dumpingmargen**

(199) Sammenligningen mellem den normale værdi beregnet som beskrevet ovenfor og eksportprisen, også beregnet som beskrevet ovenfor, viste, at der forelå dumping. Dumpingmargenen for den ukrainske gruppe udtrykt som procent af cif-importprisen, Fællesskabets grænse, ufortoldet, er følgende:

Interpipe Group (OJSC Interpipe Novomoskovsk Pipe Production Plant og OJSC Interpipe Nizhnedneprovsk Tube Rolling Plant): 10,7 %.

5.5. **Konklusioner om dumping vedrørende Ukraine**

(200) Konklusionen er, at der for Interpipe Group's vedkommende blev konstateret dumping på det niveau, der er beskrevet i betragtning 199. For alle andre eksporterende producenter i Ukraine ændres den gældende restdumpingmargen ikke.

6. *UKRAINE (ii): ASPEKTER VEDRØRENDE ARTIKEL 11, STK. 2*

6.1. **Indledende bemærkninger**

(201) Det pågældende lands eksport til EU er faldet støt fra 29 KT i 2002 til 17,2 KT i 2005 og var næsten nul i undersøgelsesperioden.

(202) Kun to ukrainske producenter i samme gruppe (Interpipe Group) gav sig til kende og indsendte et udfyldt spørgeskema, dvs. OJSC Interpipe Novomoskovsk Pipe Production Plant og OJSC Interpipe Nizhnedneprovsk Tube Rolling Plant.

(203) Det blev konstateret, at mindst 7 andre producenter opererede i Ukraine. Ifølge Kommissionens oplysninger tegner Interpipe Group sig for ca. 26 % af Ukraines produktion. Under disse omstændigheder fandt Kommissionen, at samarbejdsniveauet var meget lavt.

6.2. **Dumping af import i undersøgelsesperioden**

(204) Den enkeltstående ukrainske producent, der samarbejdede i forbindelse med undersøgelsen, havde en ubetydelig eksport til Fællesskabet i løbet af undersøgelsesperioden. Ukraines eksport til Fællesskabet af den pågældende vare var meget beskeden og ikke repræsentativ, og kunne derfor ikke bruges som et pålideligt og meningsfyldt grundlag til at bestemme, om dumpingen fortsatte. Det blev derfor i denne sammenhæng anset for hensigtsmæssigt at basere analysen på sandsynligheden af fornyet dumping, hvis foranstaltningerne ophæves.

6.3. **Udvikling af importen, hvis foranstaltningerne ophæves**

6.3.1. *Indledende bemærkninger*

(205) Som beskrevet i betragtning 203 fremgår det af undersøgelsen, at der var mindst syv producenter af den pågældende vare i Ukraine i undersøgelsesperioden og kun en, der samarbejdede i forbindelse med undersøgelsen.

(206) Man undersøgte, i hvilket omfang data fra denne ene ukrainske gruppe kunne bruges til at analysere den generelle udvikling af den sandsynlige eksport fra Ukraine og mere specifikt som benchmark, dvs. som indikator for priser på hjemmemarkedet og eksportpriser, omkostninger, produktionskapacitet og kapacitetsudnyttelse.

(207) Virksomhedens information om lagre, produktionsniveau og -kapacitet er sammen med data fra klageren blevet brugt til at fastlægge de ukrainske producenters produktionsmængde og -kapacitet.

(208) I lyset af ovenstående blev der taget hensyn til nedenstående forhold i vurderingen af den sandsynlige virkning af, at foranstaltningerne eventuelt får lov til at udløbe.

6.3.2. *Produktion, uudnyttet kapacitet og sandsynlighed for, at denne kapacitet vil blive rettet mod Fællesskabet*

(209) På grundlag af de oplysninger, Kommissionen har haft adgang til, blev det fastslået, at produktionskapaciteten i Ukraine for den pågældende vare er over 400 KT årligt.

(210) Da der ikke foreligger dokumentation for, at denne kapacitet kan absorberes via øget salg på hjemmemarkedet, salg til andre tredjelande eller produktion af andre varer end den pågældende vare, konkluderes det, at denne betydelige uudnyttede kapacitet, hvis foranstaltningerne udløber, efter al sandsynlighed ville blive rettet mod Fællesskabet, ikke mindst på grund af, at det er et meget attraktivt eksportmarked. Dette underbygges yderligere af den store uudnyttede kapacitet hos Interpipe Group.

(211) Da Fællesskabets marked er et af verdens største, er det alene derfor attraktivt for alle ukrainske eksporterende producenter af den pågældende vare.

(212) Som bekendt leverer Interpipe Group coils fra Ukraine til produktionsvirksomheden Mogilev i Belarus, som på grundlag af en forarbejdningsaftale forædler varen til den pågældende vare, som Interpipe's schweiziske datterselskab så sælger til Fællesskabet. I hele denne proces ejer Interpipe varen. Som nævnt ovenfor er der konstateret dumping i forbindelse med denne eksport. Navnlig da der er stillet forslag om at indføre foranstaltninger over for Belarus, kan det ikke udelukkes, at en vis del af gruppens eksport fra Belarus i stedet vil ske fra Ukraine.

(213) Sammen med det relativt attraktive prisniveau i Fællesskabet og de veludviklede distributionskanaler finder Kommissionen, at der uden foranstaltninger vil være et klart økonomisk incitament til at flytte eksporten fra tredjemarkeder såsom Rusland eller Belarus over til Fællesskabets marked.

(214) Under disse omstændigheder finder Kommissionen, at en forøgelse af den nuværende kapacitetsudnyttelse sandsynligvis vil blive rettet mod eksport og specifikt mod Fællesskabets marked.

6.3.3. *Sandsynlige prisniveauer*

(215) I en situation med lav samarbejdsvilje og i lyset af ovenstående oplysninger finder Kommissionen, at påstandene i klagen vedrørende sandsynligheden af, at der fortsat vil blive foretaget dumping, er bekræftet. Dette underbygges yderligere af flere andre faktorer.

(216) Eksportpriserne til tredjelande ligger på samme niveau som de almindelige importpriser i Fællesskabet. Derfor er det sandsynligt, at eksportpriser til disse tredjelande også dumpes, hvilket peger i retning af et mere generelt adfærdsmønster baseret på dumping.

(217) For den undersøgte vare, som generelt er temmelig ensartet, ville eventuelle ukrainske sælgere sandsynligvis sælge varer til de gældende priser for anden import i

Fællesskabet. Som det er konkluderet i ovenstående punkter, er andre eksporterende landes importpriser generelt lave. Da de potentielle eksportpriser på ukrainske eksportvarer sandsynligvis bliver nødt til at afspejle disse lave priser, er det i betragtning af den pågældende vares omkostningsstruktur, der i høj grad er baseret på priserne på zink og coils af stål, som er steget betydeligt i hele verden, sandsynligt, at varerne sælges til eksport til dumpingpriser, ca. 10,7 % lavere som konkluderet i betragtning 199.

6.4. **Konklusion**

(218) En betydelig del af den ukrainske eksport vil derfor sandsynligvis blive solgt til dumpingpriser i Fællesskabet, hvis foranstaltningerne får lov til at udløbe.

E. **SKADEASPEKTER (ANTIDUMPINGUNDERSØGELSE, UDLØBSUNDERSØGELSE, FORNYET UNDERSØGELSE VEDRØRENDE TYRKIET)**

1. *DEFINITION AF FÆLLESSKABETS ERHVERVSGREN OG FÆLLESSKABETS PRODUKTION*

(219) I Fællesskabet konstaterede Kommissionen, at samme produkt blev fremstillet af 17 virksomheder, som samarbejdede i forbindelse med undersøgelsen og understøttede klageren, og to fællesskabsproducenter, som ikke samarbejdede i forbindelse med undersøgelsen. Ingen producenter i Fællesskabet gav sig til kende eller modsatte sig undersøgelsen.

(220) Da to producenter i Fællesskabet ikke samarbejdede, blev Fællesskabets produktion fastlagt på grundlag af information fra klageren og oplysninger indhentet i forbindelse med undersøgelsen fra de samarbejdsvillige producenter.

(221) De 17 samarbejdsvillige EF-producenter tegnede sig for 95 % af den samlede produktion af den pågældende vare i Fællesskabet. De blev betragtet som udgørende Fællesskabets erhvervsgren som omhandlet i grundforordningens artikel 4, stk. 1.

(222) De udtagne producenter i Fællesskabet tegnede sig for ca. 67 % af Fællesskabets erhvervsgrens produktion af samme vare i undersøgelsesperioden.

2. *FORBRUG I FÆLLESSKABET*

(223) Forbruget af den pågældende vare blev fastlagt på grundlag af den mængde på Fællesskabets marked, der blev solgt af alle producenter i Fællesskabet, plus import fra de pågældende lande og tredjelande.

(224) For Fællesskabets producenter blev salgsmængden fastlagt ved hjælp af oplysninger fra Fællesskabets erhvervsgren sammen med oplysninger i klagen om de to ikke-samarbejdsvillige producenters salg i Fællesskabet.

(225) Importmængden fra de berørte lande og tredjelande blev fastlagt ud fra følgende informationskilder:

— fuldstændige KN-kodedata fra Eurostat

— andre fortrolige statistiske data fra Kommissionen

— information om import fra interesserede parter.

(226) Ifølge klageren bør der desuden ikke foretages fradrag i KN-kodedata for varer, som ikke var den pågældende vare, fordi der ikke er importeret særlige mængder af andre varer under disse KN-koder.

(227) På dette grundlag blev det konkluderet, at den mest hensigtsmæssige kilde til fastlæggelse af udviklingen i mængder og priser for hele den undersøgte periode var fuldstændige KN-koder.

(228) Følgende bemærkninger er relevante i denne sammenhæng. For Belarus: Da der ikke findes andre oplysninger vedrørende priser, som dækker hele den undersøgte periode, finder Kommissionen efter analysen af prisniveauer ud fra data fra Eurostat og den ovenfor nævnte tyske erhvervsdrivende, at Eurostats statistik er den mest nøjagtige kilde til at afdække *tendenser* for priser.

(229) For Kina fastslog undersøgelsen, at importen til EU fra de samarbejdsvillige eksporterende producenter var større, end det fremgik af importstatistikken som nævnt i tabel 2 (nedenfor). Da prisniveauerne i de to datasæt svarede til hinanden, blev det, for at sikre, at tallene ikke er ansat for højt, besluttet at bruge officielle statistikker, ikke mindst fordi dette ikke havde nogen betydelig indvirkning på analysen af skaden og årsagssammenhængen i forhold til at bruge data fra de samarbejdsvillige eksporterende producenter.

(230) Eftersom de tyrkiske samarbejdsvillige eksportørers eksport var større, end det fremgik af Eurostats data, er situationen den samme for Tyrkiet. Heller ikke her havde denne metode en større indvirkning på analysen af skade og årsagssammenhæng i forhold til at bruge data fra de samarbejdsvillige eksporterende producenter.

(231) Forbruget som fastsat ovenfor (»EF-forbruget«) steg med 9 % i den undersøgte periode, dvs. fra 1 234 KT i 2004 til 1 342 KT i undersøgelsesperioden. Mere specifikt faldt EF-forbruget 12 % i 2005, men steg så igen i 2006 og i undersøgelsesperioden. Faldet i forbrug i 2005 kan tilskrives (grossisternes) nedbringelse af lagre (og derfor reducerede indkøb) i 2005 efter øgede indkøb i 2004.

Tabel 1

	2004	2005	2006	Undersøgelsesperioden
EU's forbrug (ton)	1 234 037	1 082 125	1 282 737	1 342 657
Indeks	100	88	104	109

3. *IMPORT FRA DE PÅGÆLDENDE LANDE OG FRA TREDJELANDE*

(232) For de lande, der var omfattet af antidumpingundersøgelsen, dvs. Belarus, Folkerepublikken Kina og Rusland, blev det undersøgt, om det var muligt at foretage en kumulativ analyse af hele importen. På grund af minimaldumping blev eksporten fra Bosnien-Hercegovina i stedet taget i betragtning under anden eksport i afsnit 3.4 og under andre årsager i afsnit 4. Importen fra de lande, der er omfattet af udløbsundersøgelsen, og fra Tyrkiet (i forbindelse med den fornyede undersøgelse vedrørende Tyrkiet) blev analyseret særskilt. I den forbindelse skal der mindes om, at dumpingniveauerne for Tyrkiet var under bagatelgrænsen, og at importmængderne for Thailand og Ukraine samlet og enkeltvis også var under bagatelgrænsen. Men for sidstnævnte to lande er der konstateret sandsynlighed for fornyet skadevoldende dumping, jf. afsnit F.

3.1. **Kumulering**

(233) Kommissionen undersøgte, om import til dumpingpriser af den pågældende vare med oprindelse i Belarus, Kina og Rusland burde vurderes kumulativt i overensstemmelse med grundforordningens artikel 3, stk. 4.

(234) Ifølge denne artikel skal følgevirkningerne af indførsel fra mere end ét land, der samtidig er omfattet af den samme antidumpingundersøgelse, kun vurderes kumulativt, hvis det fastslås, at i) den dumpingmargen, der er fastlagt for indførslen fra hvert af de pågældende lande, er højere end den minimumsværdi, der er anført i grundforordningens artikel 9, stk. 3, ii) at den importerede mængde fra hvert land ikke er ubetydelig, og iii) at det vil være hensigtsmæssigt at foretage en kumulativ vurdering af virkningerne af importen på baggrund af vilkårene for konkurrencen mellem de indførte varer og den i Fællesskabet fremstillede samme vare.

3.1.1. *Dumpingmargen*

(235) Al import fra Kina, Rusland og Belarus opfylder kravet i) i ovenstående betragtning 234.

3.1.2. *Mængde af dumpingimport*

(236) Mængden af dumpingimport fra Kina, Rusland og Belarus ligger over minimaltærsklen og er derfor ikke ubetydelig (se nedenstående tabel 2).

3.1.3. *Konkurrencebetingelser*

(237) I henseende til konkurrencebetingelser viste undersøgelsen, at den pågældende vare, importeret til dumpingpriser fra de pågældende lande, og varen fremstillet og solgt af EF-erhvervsgrenen i alt væsentligt havde samme fysiske og tekniske egenskaber. Dette gælder også for en sammenligning mellem importvarer til dumpingpriser fra de forskellige berørte lande.

(238) På dette grundlag kan disse varer endvidere erstatte hinanden og blev solgt i Fællesskabet i den undersøgte periode gennem sammenlignelige salgskanaler, f.eks. grossister og forhandlere.

(239) Desuden blev det i undersøgelsen slået fast, at der var konkurrence, dels mellem de forskellige EU-medlemsstater, dels mellem alle de forskellige typer af den pågældende vare, herunder galvaniserede produkter, sorte produkter og rør med anden udvendig behandling. De importerede svejsede rør blev derfor betragtet som konkurrerende med hinanden og med rør fremstillet i Fællesskabet.

(240) De forskellige kumulerede landes prissætningsadfærd blev også undersøgt. Denne analyse afslørede underbud og målprisunderbud i forhold til Fællesskabets erhvervsgrens priser, og som det fremgår af betragtning 244, var der en lignende prisudvikling.

(241) Nogle parter anførte, at import med oprindelse i Rusland ikke skal indgå i undersøgelsen, fordi import fra dette land har gennemgået en anden udvikling, for så vidt angår mængde og markedsandel på et marked med stigende efterspørgsel. Her bør det bemærkes, at importmængden til Fællesskabets marked var betydelig gennem hele den undersøgte periode. Desuden er dumpingimporten fra alle tre lande (Belarus, Folkerepublikken Kina og Rusland) steget betydeligt i de sidste to år, som blev analyseret, og det generelle prisniveau fulgte samme tendens og var af samme størrelsesorden, især i undersøgelsesperioden, hvilket også fremgår af oplysningerne om de enkelte virksomheder. Al kumuleret import blev desuden solgt til priser, der lå under Fællesskabets erhvervsgrens priser i undersøgelsesperioden.

(242) På grundlag af ovenstående blev det konkluderet, at alle betingelser for kumulering som beskrevet i grundforordningens artikel 3, stk. 4, var opfyldt. Det er derfor blevet besluttet, at import af svejsede rør med oprindelse i Belarus, Kina og Rusland bør vurderes kumulativt. Disse lande vil sammen blive betegnet som de »kumulerede lande« og importen fra disse lande som »kumuleret import«.

Tabel 2 — Importmængde (ton)

	2004	2005	2006	Undersøgelsesperioden
Kina	21 781	54 120	110 922	184 887
Rusland	42 036	30 124	34 148	36 057
Belarus	12 827	22 056	28 191	29 615
Samlet kumuleret import	76 644	106 300	173 261	250 559
Ukraine	25 173	17 210	4 501	2 753
Thailand	90	0	0	0
Anden import	222 096	162 177	238 150	238 441
Heraf Bosnien-Hercegovina	6 836	11 011	30 032	33 095
Heraf Tyrkiet	95 049	85 018	99 843	110 994
IMPORT I ALT	324 003	285 687	415 912	491 753

Tabel 3 — Markedsandel (%)

	2004	2005	2006	Undersøgelsesperioden
Belarus	1,0	2,0	2,2	2,2
Kina	1,8	5,0	8,6	13,8
Rusland	3,4	2,8	2,7	2,7
Kumuleret import	6,2	9,8	13,5	18,7
Ukraine	2,0	1,6	0,4	0,2
Thailand	0,0	0,0	0,0	0,0
Anden import	18,0	15,0	18,6	17,8
Heraf Bosnien-Hercegovina	0,6	1,0	2,3	2,5
Heraf Tyrkiet	7,7	7,9	7,8	8,3
IMPORT I ALT	26,3	26,4	32,4	36,6

3.2. **Kumuleret mængde og markedsandel**

(243) Den kumulerede import er steget fra 76 644 ton i 2004 til 250 559 ton i undersøgelsesperioden, dvs. med mere end 200 %. Eftersom forbruget af den pågældende vare steg med 9 % i den undersøgte periode, steg markedsandelen for kumuleret dumpingimport af den pågældende vare fra 6,2 % i 2004 til 18,7 % i undersøgelsesperioden. Udviklingen af import og markedsandele for den pågældende vare i den undersøgte periode fremgår af nedenstående tabel 2 og 3.

3.3. **Priser og underbud**

3.3.1. *Prisudvikling for lande, der er omfattet af antidumpingundersøgelsen*

(244) Den vejede gennemsnitlige pris på import fra de pågældende lande udviklede sig som følger i den undersøgte periode:

Tabel 4 — Importpriser (EUR/ton)

	2004	2005	2006	Undersøgelsesperioden
Kina	460	537	520	557
Rusland	481	543	551	603
Belarus	456	495	503	549

(245) Tabel 4 er baseret på data fra Comext-databasen med fuldstændige KN-koder. Den generelle prisudvikling for importen til Fællesskabet udviser en stigning, der svarer til den generelle prisstigning for alle erhvervsdrivende på EU-markedet.

3.3.2. *Underbud for lande, der er omfattet af antidumpingundersøgelsen*

(246) Til at fastslå prisunderbud baserede Kommissionen for Kinas vedkommende sin analyse på data på et detaljeret produkttypeniveau, fremsendt i løbet af undersøgelsen af de udtagne eksporterende producenter. For Rusland brugte Kommissionen data fra den samarbejdsvillige eksporterende producent. For Belarus brugte Kommissionen data fra den samarbejdsvillige tyske erhvervsdrivende.

(247) Disse data for eksportpriser blev sammenlignet med en vejet gennemsnitspris for de udtagne EF-producenter på samme detaljerede produkttypeniveau for at sikre en retfærdig sammenligning på samme handelsniveau. I denne analyse blev der i alle tilfælde taget hensyn til de faktiske eksportpriser for de eksporterende producenter, cif-pris, Fællesskabets grænse. For så vidt angår EF-erhvervsgrenen, var de relevante salgspriser priserne for uafhængige kunder, evt. justeret til ab fabrik-priser. I undersøgelsesperioden blev de gennemsnitlige underbudsniveauer fastsat til nedenstående procenter på grundlag af de forskellige produkttyper, der indgik i spørgeskemaet:

Tabel 5 — Underbud

	Undersøgelsesperioden
Kina	43 %
TMK Rusland	12 %
OMK Rusland	15 %
Belarus	22 %

3.3.3. *Prisudvikling og underbud i forbindelse med udløbsundersøgelsen*

(248) Som bekendt lå importmængderne for Ukraine og Thailand under bagatelgrænsen, og derfor blev det antaget, at priserne og dermed prisudviklingen og underbudsberegningerne ikke ville være pålidelige og meningsfyldte.

3.4. **Import fra andre tredjelande**

3.4.1. *Importmængde og markedsandel i gennemgangen*

(249) Som det fremgår af tabel 2 og 3, var der en mindre stigning i importen fra tredjelande, herunder fra Bosnien-Hercegovina og fra Tyrkiet, nemlig fra 222 096 ton i 2004 til 238 441 ton i undersøgelsesperioden. Denne imports markedsandel lå i hele perioden på ca. 18 %.

4. *EF-ERHVERVSGRENENS SITUATION*

(250) I medfør af grundforordningens artikel 3, stk. 5, gennemgik Kommissionen alle relevante økonomiske faktorer og indeks, som indvirker på EF-erhvervsgrenens situation. Denne analyse blev foretaget for de ni udtagne virksomheder som nævnt i betragtning 20, der havde udfyldt hele spørgeskemaet. De faktorer, der blev undersøgt for disse virksomheders vedkommende, var priser, beskæftigelse og løn, investeringer, rentabilitet, investeringsafkast, likviditet og evne til at rejse kapital. For nogle indikatorer (analyseret nedenfor som makroindikatorer) fandtes der information, som blev brugt for alle 17 virksomheder (herunder de ni udtagne virksomheder) i EF-erhvervsgrenen. Disse makroindikatorer var markedsandel, salgsmængde i Fællesskabet, produktion og produktionskapacitet.

4.1. **Makroindikatorer**

4.1.1. *Produktion, produktionskapacitet og kapacitetsudnyttelse*

(251) EF-erhvervsgrenens produktion faldt 10 % fra 2004 til undersøgelsesperioden. Produktionskapaciteten blev beregnet efter en standardmetode, som fandt anvendelse på hele EF-erhvervsgrenen. Denne metode tog hensyn til den faktiske kapacitet på langt sigt ved at muliggøre almindeligt forekommende produktionsstop forårsaget af f.eks. vedligeholdelse, og det er også den metode, som EF-erhvervsgrenen normalt anvender. Produktionskapaciteten for den pågældende vare faldt lidt i den undersøgte periode, fra 2 218 597 ton i 2004 til 2 132 322 (eller 4 %) i undersøgelsesperioden.

(252) Kapacitetsudnyttelsen faldt også, hvilket afspejler en nedgang i produktionen fra 44 til 41 % i den undersøgte periode. Det skal dog bemærkes, at denne faktor ikke er den mest relevante indikator for skade i denne sektor, da anlæg og produktionsudstyr også bruges til at fremstille andre rør og produkter, som ikke er omfattet af undersøgelsen.

Tabel 6 — EF-erhvervsgrenen

	2004	2005	2006	Undersøgelsesperioden
Produktionskapacitet (ton)	2 218 597	2 211 597	2 136 747	2 132 322
Produktionsmængde (ton)	970 080	832 973	914 663	875 477
Indeks for produktionsmængde (%)	100	85,9	94,3	90,2
Kapacitetsudnyttelse (%)	43,7	37,7	42,8	41,1

4.1.2. *Salgsmængde og markedsandel*

(253) Dataene i tabel 7 viser en klar nedgang i EF-erhvervsgrenens salgsmængde på markedet i Fællesskabet. Denne situation understreges yderligere af det forhold, at det samlede forbrug som vist i tabel 1 steg med 9 % i samme periode. Efter en vis stabilitet i 2004 og 2005 var der en betydelig nedgang i EF-erhvervsgrenens markedsandel i 2006 og undersøgelsesperioden. Dette står i kontrast til den konstante eller stigende markedsandel (se betragtning 243) for dumpingimport fra Kina, Belarus og Rusland individuelt og en stigende markedsandel for de kumulerede lande i hele den undersøgte periode.

Tabel 7 — EF-erhvervsgrenen

	2004	2005	2006	Undersøgelsesperioden
Salg (ton)	901 934	788 338	858 725	842 804
Markedsandel (%)	73,1	72,9	66,9	62,8

4.2. **Mikroindikatorer**

4.2.1. *Lagerbeholdning*

(254) De udtagne EF-producenters lagerbeholdning faldt med 23 % fra 2004 til 2005 og har siden været konstant. En beregning af lagrenes omsætningshastighed i den undersøgte periode viste, at denne lå på omkring 30 salgsdage. Undersøgelsen har bekræftet, at lagerniveau ikke betragtes som en betydelig indikator i denne henseende, fordi EF-erhvervsgrenen normalt arbejder på grundlag af ordreproduktion og derfor har en relativt lille lagerbeholdning.

Tabel 8

	2004	2005	2006	Undersøgelsesperioden
Lager (ton)	63 632	49 074	48 716	49 008
Indeks (%)	100	77,1	76,6	77,0
Lagrenes omsætningshastighed (dage)	35	31	29	30

4.2.2. *Salgspriser*

(255) Den gennemsnitlige salgspris for hver enhed for ikke-forretningsmæssigt forbundne kunder i Fællesskabet steg med 14,8 % i den undersøgte periode. Denne stigende tendens skal dog ses i sammenhæng med en betydelig stigning i produktionsomkostningerne i samme periode. Denne skyldtes især en væsentlig stigning i købsprisen på de vigtigste råvarer, dvs. zink og coils, samt på energi som forklaret i betragtning 287. Generelt var der ingen større ændringer i produktsammensætningen i den undersøgte periode, hvilket ville have forvredet salgsprisernes udvikling, som kan ses i tabel 9.

Tabel 9

	2004	2005	2006	Undersøgelsesperioden
Salgspriser (EUR/mio. ton)	660	691	711	758
Indeks (%)	100	104,7	107,7	114,8

(256) De øgede produktionsomkostninger i den undersøgte periode blev ikke opvejet af en tilsvarende stigning i salgspriserne; det skyldes hovedsagelig stort pres fra importen fra de pågældende lande. Under disse omstændigheder har EF-erhvervsgrenen ikke kunnet lægge de øgede råvarepriser over på dens kunder.

(257) EF-erhvervsgrenens priser var således under pres, selv om der i absolutte tal har været tale om en prisstigning. Med andre ord ville prisstigningen have været meget større uden dumpingimport.

(258) Desuden blev salgspriserne på Fællesskabets marked underbudt med mellem omkring 12 og 43 % som forklaret i betragtning 246 ff.

4.2.3. *Rentabilitet*

(259) De udtagne producenters samlede rentabilitet for den pågældende vare er beregnet ud fra den vejede gennemsnitlige rentabilitet for nettoomsætningen af den pågældende vare solgt til ikke-forretningsmæssigt forbundne kunder på EF-markedet. Rentabiliteten faldt i den undersøgte periode og endte på - 1,0 % i undersøgelsesperioden. Desuden var rentabilitetsniveauet helt tydeligt utilstrækkeligt i hele den undersøgte periode, og da dette har været tilfældet i mange år, skaber det af indlysende grunde risiko for, at i det mindste en del af denne erhvervsgren vil lukke ned.

(260) Rentabilitetsniveauet nåede aldrig op på de 5 %, der nævnes som rentabilitetsmål i betragtning 356 ff.

Tabel 10 — Rentabilitet (%)

	2004	2005	2006	Undersøgelsesperioden
Overskud/nettoomsætning	0,9	- 2,6	- 1,9	- 1,0

4.2.4. *Beskæftigelse, produktivitet og lønninger*

(261) Beskæftigelsen hos de EF-producenter, der indgik i undersøgelsen, faldt med 23,5 % i den undersøgte periode, dvs. fra 2 772 arbejdstagere i 2004 til 2 123 i undersøgelsesperioden.

(262) Lønningerne, der er beregnet på baggrund af den gennemsnitlige omkostning for hver arbejdstager, steg fra 15 668 EUR i 2004 til 21 558 EUR i undersøgelsesperioden. En væsentlig grund til denne lønstigning for hver arbejdstager kan forklares med den kraftige lønstigning i de virksomheder i EF-erhvervsgrenen, der ligger i de 10 lande, som blev medlemmer af EU i 2004.

(263) Stigningen mere end udlignes dog af den kombinerede virkning af ovennævnte nedgang i beskæftigelsen og den betydelige produktivitetsstigning (17 %). Dette understreger EF-erhvervsgrenens løbende indsats for at forbedre effektiviteten.

Tabel 11 — Beskæftigelse

	2004	2005	2006	Undersøgelsesperioden
Antal medarbejdere	2 772	2 350	2 179	2 123
Indeks (%)	100	84,7	78,6	76,5
Lønomk. for hver arbejdstager (EUR)	15 668	17 836	20 945	21 558
Indeks (%)	100	113,8	133,7	137,6
Produktion for hver medarbejder	238	238	283	278
Indeks (%)	100	100	119	117

4.2.5. *Investeringer og investeringsafkast*

(264) Undersøgelsen bekræftede, at de udtagne virksomheder fra EF-erhvervsgrenen ikke havde haft særlige kapitaludgifter i relation til virksomhedernes samlede aktivitet vedrørende den pågældende vare. Der var ikke foretaget investeringer for at øge produktionskapaciteten, hvilket også fremgår af betragtning 251 og 252. I den nuværende markedssituation har EF-erhvervsgrenen ikke investeret i kapacitetsforøgelse, men har i stedet bestræbt sig på at bibeholde og øge effektiviteten af det eksisterende produktionsudstyr. For så vidt angår produktion i relation til svejsede rør, blev der i et vist omfang investeret i miljø og sikkerhed.

(265) Investeringsafkastet udtrykt som forholdet mellem de udtagne EF-producenters nettooverskud og den bogførte bruttoværdi af deres anlægsaktiver afspejler udviklingen i rentabilitet som forklaret i betragtning 259. Der er tale om et meget lavt niveau, som har været negativt siden 2005.

Tabel 12

	2004	2005	2006	Undersøgelsesperioden
Investeringer	14 880 328	14 939 859	11 600 607	10 548 216
Investeringsafkast (%)	1,4 %	- 3,5 %	- 2,7 %	- 1,8 %

4.2.6. *Likviditet og evne til at rejse kapital*

(266) Udviklingen i de udtagne EF-producenters likviditet i relation til salg af den pågældende vare på EU-markedet afspejlede rentabilitetens udvikling. Det bør bemærkes, at likviditeten, selv om den var lav, forblev positiv i den undersøgte periode med undtagelse af i 2005, hvor den lå lige under nul.

(267) Undersøgelsen viste ikke, at EF-erhvervsgrenen havde problemer med at rejse kapital. Det bør dog bemærkes, at evnen til at rejse kapital kan betragtes som en mindre relevant indikator for denne undersøgelse. Det skyldes, at de fleste EF-producenter af den pågældende vare er dele af store børsnoterede koncerner. Evnen til at rejse kapital hænger derfor tæt sammen med koncernens resultater som helhed og ikke så meget de enkelte resultater for den pågældende vare. Det forhold, at ingen af disse store koncerner besluttede at investere i nye produktionsfaciliteter, viser dog, at afkastet af sådanne investeringer i de senere år ikke har været stort nok.

Tabel 13

	2004	2005	2006	Undersøgelsesperioden
Likviditet (% af omsætning)	5,5 %	0,4 %	1,0 %	1,6 %

4.2.7. *Vækst*

(268) Som forklaret i betragtning 253 skal det bemærkes, at EF-erhvervsgrenens markedsandel faldt 10,3 procentpoint, mens EF-forbruget steg med 9 %. Dette viser klart, at EF-

producenterne ikke har kunnet skabe en tilstrækkelig stor vækst på de markedsbetingelser, der fandtes i den undersøgte periode.

4.2.8. *Dumpingmargenens størrelse i forbindelse med antidumpingundersøgelsen*

(269) På grund af den store dumpingmargen i undersøgelsesperioden for import fra Kina, Rusland og Belarus og også i lyset af omfanget af og prisen på den pågældende import, kan dumpingmargenens størrelse ikke betragtes som ubetydelig.

4.2.9. *Dumpingmargenens størrelse i forbindelse med udløbsundersøgelsen*

(270) For Ukraine og Thailand lå eksporten i undersøgelsesperioden som bekendt under bagatelgrænsen og blev derfor ikke anset for at være et pålideligt og meningsfyldt grundlag for fastlæggelse af en dumpingmargen. Det blev derfor anset for passende at basere vurderingen på sandsynligheden for fornyet skadevoldende dumping, jf. afsnit F.

4.2.10. *Genrejsning efter tidligere dumping*

(271) EF-erhvervsgrenens forventede genrejsning efter tidligere dumping er ikke sket i fuldt omfang, hvilket fremgår af den lave rentabilitet, manglende evne til at øge salgsmængderne væsentligt og det betydelige tab af markedsandele. Erhvervsgrenen har i de senere år været udsat for store mængder dumpingimport fra Kina, Rusland og Belarus, hvilket har forringet mulighederne for den forventede genrejsning.

4.3. **Konklusioner vedrørende spørgsmålet om skade**

(272) Der har i hele den undersøgte periode været en betydelig import i Fællesskabet fra de kumulerede lande både enkeltvis og samlet (som fastlagt i betragtning 242). Siden 2005 er importen endog steget betydeligt, både i absolutte og relative tal. Samlet set steg markedsandelen fra ca. 6 % i 2004 til ca. 10 % i 2005 og fra det niveau til ca. 19 % i undersøgelsesperioden som forklaret i betragtning 243. Desuden er der i forbindelse med den individuelle dumpingimport fra disse lande en betydelig grad af prisunderbud. Margenerne for målprisunderbud er betydelige, da EF-erhvervsgrenen lider tab.

(273) Indikatorer for EF-erhvervsgrenen har vist en generelt negativ udvikling i den undersøgte periode og godtgør, at der er forvoldt stor skade. Den tilsyneladende positive udvikling såsom de øgede salgspriser skal i denne sammenhæng sammenlignes med den endnu større stigning i omkostningerne til råvarekomponenter, som udligner en sådan positiv udvikling.

(274) Det fremgår af foranstående analyse, at EF-erhvervsgrenen befinder sig i en vanskelig økonomisk og finansiel situation og har lidt betydelig skade som omhandlet i grundforordningens artikel 3. Denne konklusion gælder for EF-erhvervsgrenen som helhed, da de udtagne EF-producenter i høj grad er repræsentative, og da makroindikatorerne blev analyseret for alle virksomheder i EF-erhvervsgrenen som forklaret i ovenstående betragtning 250.

5. *ÅRSAGSSAMMENHÆNG*

5.1. **Indledning**

(275) I overensstemmelse med grundforordningens artikel 3, stk. 6 og 7, blev det undersøgt, om den betydelige skade, som EF-industrien havde lidt, skyldtes dumpingimporten fra de pågældende lande. Andre kendte faktorer end dumpingimporten, som kan have forvoldt EF-erhvervsgrenen skade, blev også undersøgt for at sikre, at al skade, der kan tilskrives disse faktorer, ikke blev tillagt dumpingimporten.

5.2. **Indvirkning af dumpingimporten fra de kumulerede lande**

(276) Som forklaret ovenfor steg importen fra de kumulerede lande med over 200 % i den undersøgte periode. De kumulerede landes markedsandel steg fra 6,2 % til 18,7 %. Desuden var der et tydeligt tidsmæssigt sammenfald mellem den forringede situation for EF-erhvervsgrenen og den omfattende stigning i dumpingimport fra de kumulerede lande. Selv om tabel 4 viser, at priserne på import med oprindelse i de kumulerede lande steg i den undersøgte periode, skal dette ses i sammenhæng med den tilsvarende generelle prisstigning på Fællesskabets marked som forklaret i betragtning 255.

Tabel 14 — Importmængde

	2004	2005	2006	Undersøgelsesperioden
Kumulerede lande (ton)	76 644	106 300	173 261	250 559
Markedsandel	6,2 %	9,8 %	13,5 %	18,7 %

(277) Importen fra de kumulerede lande til EU-markedet steg kraftigt og har overtaget en betydelig markedsandel fra de lande, som er genstand for udløbsundersøgelsen (med undtagelse af Tyrkiet), fra tredjelande, som ikke er omfattet af undersøgelsen, og fra EF-erhvervsgrenen. EF-erhvervsgrenen mistede faktisk over 10 procentpoint af markedsandelen i den undersøgte periode. I den samme periode steg importen fra de kumulerede lande over 10 procentpoint, jf. tabel 14.

(278) Denne tilstedeværelse på markedet var mulig på grund af de meget lave importpriser. Importen fra de kumulerede lande underbød i høj grad EF-producenternes priser, som det fremgår af betragtning 247.

(279) Indvirkningen af dumpingimporten fra de kumulerede lande er skadelig som beskrevet i ovenstående afsnit 4, idet presset på priserne har betydet, at EF-erhvervsgrenen ikke har opnået en tilstrækkelig rentabilitet og endog har lidt tab. Desuden blev der konstateret en negativ udvikling for mange andre skadeindikatorer såsom produktion, beskæftigelse og markedsandel. Som anført overfor i betragtning 273 var der også et tydeligt tidsmæssigt sammenfald mellem stigningen i importen fra de kumulerede lande og den konstaterede negative udvikling i skadesindikatorerne.

5.3. **Indvirkning af import fra andre kilder**

5.3.1. *Bosnien-Hercegovina*

(280) Importen fra Bosnien-Hercegovina udgjorde i alt ca. 33 000 ton eller 2,5 % af EF-forbruget på Fællesskabets marked. Den gennemsnitlige importpris var 576 EUR pr. ton, hvilket tyder på, at den har underbudt EF-erhvervsgrenens priser. I lyset af importmængden blev det dog konkluderet, at kun en lille del af skaden kan tilskrives denne import, og at den ikke bryder årsagssammenhængen mellem den skade, som EF-erhvervsgrenen har lidt, og dumpingimporten fra de kumulerede lande.

5.3.2. *Tyrkiet*

(281) Denne import udgjorde i alt 111 000 ton eller 8,3 % af EF-forbruget på Fællesskabets marked i undersøgelsesperioden. Den gennemsnitlige importpris var 620 EUR pr. ton, hvilket viser, at den har underbudt EF-erhvervsgrenens priser. Men som det fremgår af tabel 4, var de tyrkiske priser højere de tre kumulerede landes. Prisforskellen bliver endnu mere udtalt, når der tages hensyn til, at tyrkiske producenter hovedsagelig eksporterede sorte rør til Fællesskabets marked (dvs. dem med lave omkostninger), mens importen fra de kumulerede lande hovedsagelig omfattede galvaniserede rør (dvs. dem med store omkostninger). Endvidere var importmængden fra de kumulerede lande 125 % højere end fra Tyrkiet.

(282) I lyset af importmængden og underbuddet konkluderes det, at importen fra Tyrkiet kan siges at have forvoldt en ikke-ubetydelig del af skaden. Men sammenholdt med virkningen af den kumulerede import, jf. ovenfor, kan en meget større del af skaden tillægges importen fra de kumulerede lande. Det kan derfor konkluderes, at den skade, der blev forvoldt af importen fra Tyrkiet, ikke bryder årsagssammenhængen mellem den skade, som EF-erhvervsgrenen har lidt, og dumpingimporten fra de kumulerede lande.

5.3.3. *Ukraine og Thailand*

(283) Importen fra Ukraine og Thailand var ubetydelig og betragtes derfor ikke som havende påført EF-erhvervsgrenen betydelig skade.

5.3.4. *Indvirkning af import fra andre tredjelande*

(284) I 2004 udgjorde importen fra andre tredjelande (undtagen Bosnien-Hercegovina, Tyrkiet, Ukraine og Thailand) i alt 127 000 ton eller 10,3 % af EF-forbruget på Fællesskabets marked. I den undersøgte periode var der udsving i denne import, men den vendte i undersøgelsesperioden tilbage til den samme procent af EF-forbruget. I undersøgelsesperioden var den gennemsnitlige importpris 735 EUR pr. ton sammenholdt med 586 EUR i 2004. Da arten af denne import imidlertid ikke var kendt, var det vanskeligt at

foretage prissammenligninger. Det ser dog ud til, at priserne fra andre tredjelande er meget højere end priserne fra de kumulerede lande og de andre berørte lande. Dette tyder på, at importen fra andre tredjelande (højst) underbyder EF-erhvervsgrenens priser i mindre grad end dumpingimporten, eller at den slet ikke underbyder dem. Det kan derfor ikke konkluderes, at de bidrager væsentligt til den skade, som EF-erhvervsgrenen har lidt, eller at de bryder årsagssammenhængen.

5.4. **Indvirkning af andre faktorer**

5.4.1. *Resultater på eksportmarkeder*

(285) De udtagne EF-producenter oplevede et fald i eksportsalget fra ca. 60 000 ton til omkring 20 000 ton i den undersøgte periode. Det blev vurderet, om dette fald havde bidraget til den skade, som EF-erhvervsgrenen er blevet påført. Salget på tredjemarkeder var aldrig over 10 % af det samlede salg i den undersøgte periode, og dette salg udgjorde en begrænset del (ca. 5 %) af den samlede produktion, hvilket tyder på, at eksportsalget ikke i væsentlig grad bidrog til EF-erhvervsgrenens resultater.

(286) Det skal desuden bemærkes, at den i betragtning 259 anførte rentabilitet alene vedrører salg på EU-markedet og derfor ikke påvirkes af ovennævnte nedgang i eksportmængden. Undersøgelsen viste også, at rentabiliteten ved salg på Fællesskabets marked og på tredjelandes markeder var sammenlignelig hvert år i den undersøgte periode. Dette viser, at der ikke er nogen reel forskel mellem resultaterne på hhv. EU- og eksportmarkedet. Det blev derfor konkluderet, at ingen eller kun en ubetydelig del af den skade, som EF-erhvervsgrenene havde lidt, i sidste instans kunne tilskrives denne faktor, og at dette derfor ikke brød årsagssammenhængen.

5.4.2. *Udsving i råvarepriser*

(287) Omkostningerne til råvarer tegner sig for en stor del af de samlede produktionsomkostninger for den pågældende vare (over 75 % af de samlede produktionsomkostninger inkl. energi). Prisen på svejsede rør afhænger derfor i høj grad af råvarepriserne. De vigtigste råvarer er zink, coils og energi. Priserne på disse komponenter steg med over hhv. 20 %, 200 % og 50 % i den undersøgte periode.

(288) Som forklaret i betragtning 255 og 256 steg salgspriserne også i samme periode. Disse priser steg dog ikke nok til at afspejle omkostningsstigningen på grund af presset fra konkurrenternes salgspriser på markedet og især presset fra illoyal handel med import til dumpingpriser. Undersøgelsen konkluderede derfor, at råvarepriserne i sig selv ikke var årsagen til skaden, fordi det, hvis der ikke fandtes dumpingimport, ville have været muligt for EF-erhvervsgrenen at overføre disse omkostningsstigninger — eller i det mindste en væsentlig del af dem — på køberne.

(289) Kommissionen understreger desuden, at disse prisstigninger på råvarer ikke er begrænset til Fællesskabet, og deres omfang og udvikling kunne afhængigt af råvarernes karakter forventes at være det samme i de berørte lande.

5.4.3. *EF-erhvervsgrenens konkurrenceevne og kapacitetsudnyttelse*

(290) Kommissionen undersøgte, om den skade, som EF-erhvervsgrenen havde lidt, skyldtes EF-erhvervsgrenens manglende konkurrenceevne og/eller lav kapacitetsudnyttelse. Derfor blev EF-erhvervsgrenens omkostningsstruktur sammenlignet med de eksporterende producenters. Der blev afdækket forskelle i fremstillingsomkostninger såsom lønninger, energiomkostninger samt omkostninger til miljø og arbejdsmiljø.

(291) Angående kapacitetsudnyttelse gøres der opmærksom på, at denne indikator ikke bør overvurderes, da EF-erhvervsgrenen kunne fremstille andre varer med samme udstyr. Det ville også være mere sandsynligt, at problemer med kapacitetsudnyttelse hænger sammen med EF-erhvervsgrenens tab af markedsandele, der skyldes dumpingimport.

(292) Nogle parter har anført, at de stigende driftsomkostninger har påvirket EF-erhvervsgrenens konkurrenceevne og forvoldt den i ovenstående afsnit 4 beskrevne skade. Det skal her understreges, at disse ekstra driftsomkostninger ikke er store nok til at have kunnet forvolde den omfattende skade, som denne undersøgelse har afdækket.

(293) Det må ikke glemmes, at udgifterne til råvarer og energi udgjorde over 75 % af de samlede omkostninger til produktion af de færdige rør. Den potentielle indvirkning af eventuelle stigninger i andre driftsomkostninger kan derfor under alle omstændigheder kun have en indvirkning på 25 % af de samlede produktionsomkostninger. Sådanne stigninger har været beskedne, så de kan ikke have haft nogen betydelig indvirkning.

(294) Undersøgelsen afdækkede ikke en strukturel ineffektivitet, som ville have gjort EF-erhvervsgrenen ukonkurrencedygtig. Som tabel 11 viser, forbedrede EF-erhvervsgrenen tværtimod sin produktivitet med 17 % i den undersøgte periode.

(295) Undersøgelsen viste desuden, at EU-markedet er meget konkurrencedygtigt, hvilket ikke mindst skyldes det meget store antal virksomheder på markedet. Ud over de 19 EF-producenter bidrog snesevis af importører fra hele verden til den kraftige konkurrence på EU-markedet. Som forklaret i ovenstående betragtninger blev det derfor konkluderet, at

EF-erhvervsgrenen generelt er meget konkurrencedygtig, og at eventuel manglende konkurrenceevne ikke er årsag til den skade, som denne erhvervsgren er blevet påført.

5.4.4. *Valutakurssvingninger*

(296) Nogle interesserede parter anførte, at den skade, som EF-erhvervsgrenen har lidt, skyldtes valutakurssvingninger, som havde gjort det attraktivt at importere til EU.

(297) Der erindres om, at undersøgelsen skal afdække, hvorvidt dumpingimporten (udtrykt i priser og mængde) har forvoldt væsentlig skade på EF-erhvervsgrenen, eller om en sådan væsentlig skade skyldes andre faktorer. Med hensyn til priser hedder det i denne sammenhæng i grundforordningens artikel 3, stk. 6, at det er nødvendigt at vise, at prisniveauet på dumpingimporten er årsag til skaden. Derfor henvises der alene til forskellen mellem priser, og der består således ikke noget krav om at analysere de faktorer, der påvirker disse priser.

(298) Uanset ovenstående afregnes salg normalt i amerikanske dollars for mange af de eksporterende lande, der indgår i denne undersøgelse. Svingningerne i kursen mellem den amerikanske dollar og euroen i den undersøgte periode var imidlertid kun 6 %. Den større nedskrivning af den amerikanske dollar indtraf efter undersøgelsesperiodens udløb. Fra juli 2007 til april 2008 blev dollaren nedskrevet med 16 % sammenlignet med euroen.

(299) Det blev derfor konkluderet, at kurssvingningerne ikke har forvoldt EF-producenterne væsentlig skade.

5.4.5. *Strejker*

(300) Nogle interesserede parter har anført den generelle påstand (uden at angive navn på virksomhederne eller tidspunkt), at den skade, som EF-erhvervsgrenen har lidt, var forvoldt af den selv og skyldtes problemer med faglig aktion og strejker i relation til nogle af producenterne i de nye medlemsstater. Her skal der erindres om, at der ikke blev fremlagt dokumentation for denne påstand. Anklagen vedrørte desuden kun en del af Fællesskabet. En lignende skadevoldende udvikling kunne dog konstateres hos producenter i både de gamle og de nye medlemsstater. Det kan derfor konkluderes, at selv om nogle EF-producenter blev påvirket af strejker og faglig aktion, ville dette forhold alene ikke have været nok til at bryde årsagssammenhængen mellem dumping og skade.

5.4.6. *Store investeringer*

(301) Der blev fremsat påstand om, at EF-erhvervsgrenens store investeringer havde bidraget til skaden. Som det fremgår af betragtning 264, viste undersøgelsen, at der ikke var foretaget sådanne store investeringer i den undersøgte periode. Det skal også erindres, at selv med en veldokumenteret påstand ville nedskrivningens relativt lave andel af de samlede omkostninger under alle omstændigheder have begrænset indvirkningen af en sådan påstand, og det blev derfor konkluderet, at store investeringer ikke har bidraget til den skade, som EF-erhvervsgrenen har lidt.

5.4.7. *Konjunktursvingninger i stålindustrien*

(302) Det blev påstået, at konjunktursvingningerne i stålindustrien bidrog til skaden, og at undersøgelsesperioden faldt på et tidspunkt med lavkonjunktur. For det første skal det understreges, at skadevoldende dumping udmærket kan ske på alle tidspunkter i konjunkturforløbet. Som det fremgår af forbrugsanalysen i betragtning 231, understøtter undersøgelsen heller ikke dette argument. Der var faktisk et stort forbrug i undersøgelsesperioden, der ikke var karakteriseret af lavkonjunktur. Denne påstand blev derfor afvist.

5.5. **Konklusion vedrørende årsagssammenhæng**

(303) Det tidsmæssige sammenfald mellem på den ene side den øgede dumpingimport fra de pågældende kumulerede lande, deres øgede markedsandel samt det konstaterede underbud og på den anden side den forringede situation for EF-erhvervsgrenen fører til den konklusion, at dumpingimporten er skyld i den væsentlige skade, som EF-erhvervsindustrien er blevet påført.

(304) Efter at have analyseret de andre kendte, iøjnefaldende faktorer sammen med de interesserede parters påstande som beskrevet i betragtning 285 ff. kan det konkluderes, at disse ikke er af en sådan karakter, at de bryder årsagssammenhængen mellem dumpingimporten og den væsentlige skade, som EF-erhvervsgrenen har lidt.

F. **SANDSYNLIGHED FOR FORTSAT ELLER FORNYET DUMPING (UDLØBSUNDERSØGELSE OG FORNYET UNDERSØGELSE VEDRØRENDE TYRKIET)**

(305) I overensstemmelse med grundforordningens artikel 11, stk. 2, blev import fra lande, som er genstand for en undersøgelse, vurderet for at fastslå, om der var sandsynlighed for fortsat eller fornyet dumping.

(306) I vurderingen af den sandsynlige indvirkning på EF-erhvervsgrenen, hvis de gældende foranstaltninger udløber, blev følgende faktorer taget i betragtning på linje med de ovenfor opsummerede elementer i henseende til sandsynlighed for fortsat eller fornyet dumping.

(307) Som forklaret ovenfor i betragtning 223 ff. steg forbruget med 9 %, men prognosen for verdensforbruget af den pågældende vare, som kan være underlagt en vis konjunkturbestemt udvikling, forventes ikke at ændre sig

væsentligt inden for en overskuelig fremtid. Alternative varer såsom plastrør har ikke kunnet erstatte og dermed reducere forbruget af svejsede rør i større omfang.

1. *UKRAINE*

(308) Siden indførelsen af foranstaltningerne er importen fra Ukraine faldet til under minimalgrænsen. Som nævnt i betragtning 172 og følgende er der klare tegn på, at uden foranstaltninger ville Ukraine igen eksportere store mængder til Fællesskabets marked til dumpingpriser. Disse priser vil sandsynligvis også i alvorlig grad underbyde EF-erhvervsgrenens priser, da de efter al sandsynlighed vil afspejle de laveste priser i Fællesskabet.

2. *THAILAND*

(309) Det konkluderes i betragtning 119 og følgende, at Thailand sandsynligvis vil eksportere store mængder til Fællesskabet til dumpingpriser. Disse priser vil sandsynligvis også i alvorlig grad underbyde EF-erhvervsgrenens priser, da de efter al sandsynlighed vil afspejle de laveste priser i Fællesskabet.

3. *TYRKIET*

(310) I betragtning af ovenstående konklusion om, at der ikke er sandsynlighed for fortsat eller fornyet dumping, er der ikke her behov for yderligere undersøgelser af sandsynligheden for fortsat eller fornyet skade.

(311) Med hensyn til skadesspørgsmålene i forbindelse med den fornyede undersøgelse (grundforordningens artikel 11, stk. 3) er der ikke behov for analyse her, for i henhold til konklusionen på den fornyede undersøgelse var der hverken dumping eller sandsynlighed for fornyet dumping fra det pågældende land.

4. *KONKLUSION VEDRØRENDE FORTSAT/FORNYET SKADE*

(312) Den sandsynlige følge af en ophævelse af foranstaltningerne ville derfor være en kraftig stigning i importen fra både Ukraine og Thailand til priser, der underbyder EF-erhvervsgrenens. En sådan import ville efter al sandsynlighed få en betydelig, skadevoldende indvirkning på EF-erhvervsgrenen. Under disse omstændigheder ville EF-erhvervsgrenen enten også skulle sætte sine priser ned for at bevare sin markedsandel eller bibeholde salgspriserne på det nuværende niveau og i stedet miste kunder og i sidste instans omsætning. I det første tilfælde ville EF-erhvervsgrenen arbejde med tab, og i sidstnævnte ville tabet af omsætning i sidste instans føre til øgede omkostninger efterfulgt af tab.

(313) Desuden har EF-erhvervsgrenen i mange år lidt under følgerne af dumpingimport og befinder sig nu i en vanskelig økonomisk situation. Hvis denne skadevoldende situation fortsætter/indtræffer på ny, er selve erhvervsgrenens eksistens i fare.

(314) Undersøgelsen har derfor vist, at for så vidt angår importen fra både Ukraine og Thailand, er der stor sandsynlighed for fortsat eller fornyet skade på EF-erhvervsgrenen, som i mange år har lidt under følgerne af den skadevoldende dumping. For så vidt angår importen fra Tyrkiet forventes der hverken fortsat eller fornyet skadevoldende dumping.

G. **FÆLLESSKABETS INTERESSE**

1. *INDLEDNING*

(315) I medfør af grundforordningens artikel 21 er det blevet undersøgt, om der trods konklusionerne vedrørende dumping, skade og årsagssammenhæng findes tvingende årsager, der ville føre til den konklusion, at det ikke er i Fællesskabets interesse at indføre antidumpingforanstaltninger mod import fra de berørte lande eller at udvide de gældende foranstaltninger.

(316) Kommissionen anmodede alle kendte interesserede parter om oplysninger for at vurdere den sandsynlige indvirkning af indførelsen eller den manglende indførelse af foranstaltninger og af forlængelsen eller udløbet af de gældende foranstaltninger. På dette grundlag udsendte Kommissionen spørgeskemaer til 116 importører, grossister og brugere. Ingen andre interesserede parter gav sig til kende inden for fristerne.

(317) 32 af de kontaktede, ikke-forretningsmæssigt forbundne importører reagerede på henvendelsen. Heraf erklærede 16, at de ikke importerede fra de pågældende lande, og tre, at de ikke længere var aktive på dette forretningsområde. Af de resterende 13 ikke-forretningsmæssigt forbundne importører fremsendte kun to et fuldstændigt udfyldt spørgeskema. Det var derfor ikke nødvendigt at anvende stikprøver.

2. *EF-ERHVERVSGRENEN*

(318) Der erindres om, at det blev konkluderet, at EF-erhvervsgrenen havde lidt væsentlig skade som anført i betragtning 250 til 274.

(319) Det er derfor sandsynligt, at indførelsen af antidumpingforanstaltninger vil gøre det muligt for EF-erhvervsgrenen at øge sit salg, sin markedsandel og sine salgspriser. EF-erhvervsgrenen ville så kunne sikre det samme rentabilitetsniveau, som hvis der ikke blev foretaget dumpingimport, og kunne udnytte fordelen ved vækst på Fællesskabets marked. Dette vil tilskynde til investeringer og forbedre erhvervsgrenens konkurrencedygtighed generelt.

(320) Videreføres de gældende foranstaltninger, vil EF-erhvervsgrenen fortsat kunne arbejde inden for rammerne af fair konkurrence i forhold til import med oprindelse i Thailand

og Ukraine. De positive følger af indførelsen af nye antidumpingforanstaltninger vil derfor ikke blive modvirket af unfair konkurrence.

(321) Hvis der genindføres rimelige markedsbetingelser, vil EF-erhvervsgrenen sandsynligvis få en bedre konkurrenceevne og øge fortjenesten til et mere passende niveau. EF-erhvervsgrenen har faktisk bevist, at den er strukturelt levedygtig med sine økonomiske resultater i det sidste tiår. Trods tilbagevendende unfair konkurrence fra import til dumpingpriser har den evnet at reducere sit tab af markedsandele. Som det fremgår af betragtning 295, er EF-erhvervsgrenen konkurrencedygtig og kan øge sin produktivitet.

(322) Hvis de gældende antidumpingforanstaltninger på den anden side ophæves, og der ikke indføres nye, vil der ske en yderligere handelsfordrejning, som kan føre til, at EF-erhvervsgrenen gradvist trækker sig ud af markedet. Ophævelsen af de gældende foranstaltninger og den store produktionskapacitet i de berørte lande, især Kina, vil sandsynligvis medføre en stigende dumpingimport til Fællesskabets marked. På disse vilkår vil det blive stedse vanskeligere for EF-erhvervsgrenen at komme på fode igen og forsvare sin markedsandel. De manglende investeringer i EF-erhvervsgrenen kan desuden betyde, at den ikke kan overleve på langt sigt.

3. *IKKE-FORRETNINGSMÆSSIGT TILKNYTTEDE IMPORTØRER/GROSSISTER*

(323) Der erindres om, at de samarbejdsvillige, ikke-forretningsmæssigt relaterede importører i undersøgelsesperioden tegnede sig for under 5 % af den samlede import af den pågældende vare til Fællesskabet.

(324) En række eksportører anførte dog, at foranstaltningerne ville få betydelige følger for importører/forhandlere, fordi de ville skulle betale højere priser for deres import fra de pågældende lande.

(325) Hvis der indføres dumpingforanstaltninger, vil importen med oprindelse i de pågældende lande sandsynligvis gå ned. Der kan desuden komme en mindre prisstigning på den pågældende vare i Fællesskabet, hvilket vil påvirke den økonomiske situation for importører/grossister, især for dem, der opererer med varer fra de lande, der er genstand for undersøgelsen. Dette ville ske, fordi den detailpris, de ville kunne tilbyde deres kunder, ville være mere sammenlignelig med prisen hos de konkurrenter, der også forsynes af EF-erhvervsgrenen.

(326) Denne indvirkning på importørernes og forhandlernes situation vil dog sandsynligvis være af begrænset omfang, da den pågældende vare kun tegner sig for en lille del af deres samlede kommercielle aktiviteter. På grundlag af oplysninger fra de importører/grossister, der indsendte brugbare svar, står det klart, at de også sælger mange andre stålvarer. Det blev konstateret, at den pågældende vare gennemsnitligt udgjorde under 4 % af den samlede omsætning. På grund af den pågældende vares relativt begrænsede indvirkning på brugernes omkostninger vil importørerne/grossisterne endvidere sandsynligvis overføre prisstigningerne på deres kunder.

(327) Det konkluderes på dette grundlag, at indførelsen af antidumpingforanstaltninger og fortsættelse af de gældende foranstaltninger sandsynligvis ikke får en særlig stor negativ indvirkning på importørernes/grossisternes situation i Fællesskabet.

4. *BRUGERINDUSTRIEN*

(328) Byggeindustrien er den største aftager af den pågældende vare i Fællesskabet. Efterspørgslen efter den pågældende vare afhænger derfor af situationen i denne industri.

(329) Som beskrevet i betragtning 316 har hverken interesserede brugere eller deres repræsentative foreninger givet sig til kende under undersøgelsen.

(330) En række andre eksportører har dog anført, at det vil få stor indvirkning på brugere/forbrugere, hvis foranstaltningerne indføres. Det blev navnlig påstået, at foranstaltningen vil være skadelig for konkurrencen og medføre en omkostningsstigning for brugere/forbrugere.

(331) Som beskrevet i betragtning 302 kan det ikke udelukkes, at der vil komme en begrænset prisstigning på den pågældende vare i Fællesskabet. Den negative indvirkning fra øgede omkostninger for brugere/forbrugere vil dog sandsynligvis være lille, da indvirkningen af prisstigningen på den pågældende vare på brugernes/forbrugernes samlede omkostninger vil være begrænset.

(332) Med hensyn til flere eksportørers påstand om, at indførelsen af foranstaltninger over for den gruppe lande, der er genstand for den fornyede undersøgelse, i realiteten vil hindre konkurrencen i Fællesmarkedet, vil indførelsen af antidumpingforanstaltninger og bibeholdelsen af de gældende foranstaltninger forbedre vilkårene for EF-erhvervsgrenen, som dermed — sammen med leverandører fra tredjelande, der ikke er omfattet af foranstaltningerne, og ikke-dumpingeksportører fra de pågældende lande — sikre, at der findes en bred vifte af leverandører på Fællesskabets marked.

(333) I lyset af ovenstående konkluderes det, at indførelsen af antidumpingforanstaltninger sandsynligvis ikke vil være til mærkbar skade for den økonomiske situation for brugerne af den pågældende vare.

5. *LEVERANDØRINDUSTRIEN*

(334) Den vigtigste råvare i produktionen af den pågældende vare er varmvalsede coils (»HRC«).

(335) Som beskrevet i betragtning 316 har hverken producenter af varmvalsede coils eller deres repræsentative foreninger givet sig til kende under undersøgelsen.

(336) Indføres der ikke foranstaltninger, vil Fællesskabets producenter af varmvalsede coils sandsynligvis opleve en nedgang i efterspørgslen, fordi Fællesskabets producenter af den pågældende vare reducerer deres aktivitetsniveau.

(337) Det konkluderes på dette grundlag, at indførelsen af antidumpingforanstaltninger vil være til fordel for producenter af den vigtigste råvare i produktionen af den pågældende vare i Fællesskabet.

6. *KONKLUSION VEDRØRENDE FÆLLESSKABETS INTERESSE*

(338) Fortsættelsen af foranstaltningerne vedrørende import af den pågældende vare fra Thailand og Ukraine og indførelsen af antidumpingforanstaltninger vedrørende import af varer med oprindelse i Belarus, Folkerepublikken Kina og Rusland vil sandsynligvis gøre det muligt for EF-erhvervsgrenen at standse tabet af markedsandele, genvinde salgsandele og på ny sikre en rimelig rentabilitet. Men hvis de gældende foranstaltninger udløber, og der ikke indføres antidumpingforanstaltninger, vil EF-erhvervsgrenen sandsynligvis stå over for tiltagende unfair konkurrence, hvilket vil tvinge nogle af EF-producenterne ud af markedet. Nedlukning af anlæg eller omstilling af udstyr vil udgøre en ekstra omkostning.

(339) De negative følger af antidumpingforanstaltninger vil være en nedgang i importen og begrænsede omkostningsstigninger for importører/grossister og brugere/forbrugere på grund af højere salgspriser i Fællesskabet på den pågældende vare.

(340) Der vil dog kun blive tale om en begrænset prisstigning, eftersom der fortsat vil være konkurrence mellem EF-producenterne, importen med oprindelse i de pågældende lande vil ske til ikke-dumping eller ikke-skadevoldende priser, og der vil komme import fra andre tredjelande.

(341) Endelig har en interesseret part fremført, at antidumpingforanstaltninger ifølge den økonomiske faglitteratur vil medføre »alvorlige omkostninger for velfærden i importlandene«. Der er ikke fremlagt dokumentation for denne påstand, for så vidt angår den vare og de erhvervsdrivende, der er omfattet af denne sag. Denne undersøgelse skal alene behandle fordele og ulemper i denne sag. Ifølge denne metode er det usandsynligt, at dette vil være til alvorlig skade for importører/grossister og brugere/forbrugere, fordi prisen på visse svejsede rør kun har meget lille indflydelse på de endelige omkostninger ved varerne eller indkøbene.

(342) Det vil sandsynligvis være en fordel for leverandørindustrien, at de gældende foranstaltninger fortsættes, og der indføres antidumpingforanstaltninger, fordi efterspørgslen efter varmvalsede coils vil stige på Fællesskabets marked.

(343) I lyset af ovenstående faktorer konkluderes det, at der ikke findes tvingende årsager til at ophæve de gældende foranstaltninger og til ikke at indføre nye antidumpingforanstaltninger.

H. **AFSLUTNING AF PROCEDUREN VEDRØRENDE BOSNIEN-HERCEGOVINA OG TYRKIET**

(344) I lyset af oplysningerne i betragtning henholdsvis 52 og 170 ff. konkluderes det, at proceduren vedrørende Bosnien-Hercegovina og Tyrkiet bør afsluttes.

I. **PRISTILSAGN**

(345) To eksporterende producenter i Rusland og den ene i Belarus tilbød pristilsagn i overensstemmelse med grundforordningens artikel 8, stk. 1.

(346) Tilbuddene blev undersøgt. Undersøgelsen viste, at de fleste af de resultater og betragtninger i forordning nr. EF 1697/2002 (jf. betragtning 77 og 78), som førte til, at alle tilbud om pristilsagn i forbindelse med den pågældende undersøgelse blev afslået, stadig er gyldige. Undersøgelsen bekræftede nemlig, at:

— den pågældende vare er en råvare, hvis priser selv på meget kort sigt er særdeles flygtige, og som derfor ikke er særlig egnet til et fast pristilsagn; denne flygtighed skyldes varierende priser på råmaterialerne, især varmtvalsede bredbånd og zink, der er vigtige, men variable komponenter i produktionsomkostningerne. Råvarepriserne varierer ikke alene meget i sig selv; variationerne forværres ofte af variationer i vekselkursen for euro/amerikanske dollar. Det skal bemærkes, at navnlig zink normalt forhandles på basis af dollar. Det ville være nødvendigt at revidere priserne hver måned. Hvis mindsteimportpriserne blev indekseret efter prisen på varmtvalsede bredbånd og zink, ville der skulle fastsættes forskellige indekseringsformler for hver undervaregruppe, da energien og arbejdskraften pr. ton varierer i forhold til størrelsen. Indførelsen af en formel for prisjustering ville derfor kræve, at der blev fastlagt mellem 3 og 4 underformler for hver varekategori alt efter størrelse.

(347) Desuden er den pågældende vare karakteriseret ved et stort antal varetyper med visse egenskaber, som ikke let kan konstateres ved import. Derfor er det nærmest umuligt at fastsætte minimumsimportpriser for de enkelte varetyper, som ville være meningsfyldte, og som kunne kontrolleres korrekt af Kommissionen og toldmyndighederne i medlemsstaterne ved import.

(348) Det skal også bemærkes, at der ud over disse varerelaterede grunde også er virksomhedsspecifikke grunde til at afslå tilbuddene om tilsagn. Med hensyn til producenten fra Belarus, er Belarus for det første som bekendt ikke et land

med markedsøkonomi, jf. grundforordningens artikel 2, stk. 7, litra a), og virksomheden anmodede ikke om individuel behandling, jf. grundforordningens artikel 9, stk. 5. Desuden var der kun tale om et delvist samarbejde i forbindelse med denne undersøgelse, jf. betragtning 101 til 104, og derfor blev det også af hensyn til den overordnede politik anset for upassende at acceptere et pristilsagn. Med hensyn til en eksporterende producent fra Rusland skal det også bemærkes, at vedkommende desuden sælger andre varer end den pågældende vare til de samme kunder i EU. Derfor anses risikoen for krydskompensation for at være for stor. Med hensyn til den anden eksporterende producent fra Rusland havde virksomheden vanskeligt ved at indberette nøjagtige og pålidelige data hovedsagelig på grund af svagheder i regnskabssystemet. Under disse omstændigheder skønnede Kommissionen, at virksomheden ikke har den nødvendige infrastruktur til at gennemføre et tilsagn og muliggøre effektiv kontrol.

(349) Derfor blev disse tilbud om pristilsagn afslået.

J. **ANTIDUMPINGFORANSTALTNINGER**

(350) I lyset af ovenstående konklusioner bibeholdes de gældende foranstaltninger vedrørende import af den pågældende vare med oprindelse i Thailand og Ukraine som under den foregående forordning undtagen for OJSC Interpipe, hvis margen kan ses nedenfor:

Land	Virksomhed	Antidumping-told %
Thailand	Saha Thai Steel Pipe Co. Ltd	21,7
	Alle andre virksomheder	35,2
Ukraine	OJSC Interpipe Nihnedeneprovsky Tube Rolling Plant og OJSC Interpipe Novomoskovsk Pipe Production Plant	10,7
	Alle andre virksomheder	44,1

(351) Desuden bør der indføres endelige foranstaltninger vedrørende import af den pågældende vare med oprindelse i Kina, Rusland og Belarus som beskrevet nedenfor.

1. *SKADESTÆRSKEL*

(352) Den endelige antidumpingforanstaltning skal være tilstrækkelig til at udligne den væsentlige skade, som dumpingimporten har forvoldt EF-erhvervsgrenen, uden dog at overstige de konstaterede dumpingmargener. Ved beregningen af den told, der er nødvendig for at opveje følgerne af den skadevoldende dumping, blev det konkluderet, at foranstaltningerne skal gøre det muligt for EF-erhvervsgrenen at dække sine omkostninger og sikre en fortjeneste før skat, der vil kunne opnås på almindelige konkurrencevilkår, dvs. i en situation, hvor der ikke foretages dumpingimport.

(353) Klageren påstod under undersøgelsen, at der i denne undersøgelse bør anvendes en almindelig fortjeneste på 10,8 % baseret på afkastet af omsætningen for den pågældende vare i 2004. Denne påstand var baseret på fem udvalgte EF-producenter, og 2004 blev valgt som repræsentativt, fordi de gældende antidumpingforanstaltninger da delvist udlignede følgerne af dumpingimporten.

(354) Undersøgelsen viste imidlertid, at selv disse fem udvalgte EF-producenter havde en rentabilitet, der lå langt under de påståede 10,8 %. Desuden kunne 2004 ikke betragtes som en repræsentativ periode til denne vurdering, fordi der fandt skadevoldende dumpingimport sted i denne periode.

(355) I den foregående undersøgelse blev det konkluderet, at en fortjeneste på omsætningen på 5 % kunne betragtes som en rimelig fortjeneste, som EF-erhvervsgrenen kunne forventes at opnå, hvis der ikke fandtes skadevoldende dumping. Dette blev baseret på data fra 1997 og 1998. Da disse data ikke var helt nye, blev der brugt andre kilder til at vurdere, om de stadig var dækkende. For det første er svejsede rør et meget veletableret produkt, og produktionsprocessen er så godt som uændret i forhold til 1997. For det andet angiver nye data fra BACH-databasen et rentabilitetsniveau på omkring 5 % for en lang række metalforarbejdningsvirksomheder.

(356) Det blev derfor konkluderet, at en rentabilitet på 5 % fortsat er realistisk for dette produkt.

(357) Den ikke-skadevoldende pris blev fastlagt ved at lægge den normale fortjeneste beregnet som ovenfor til produktionsomkostningerne for hver produkttype. En eventuel forskel mellem denne ikke-skadevoldende pris og eksportprisen på samme produkttype blev så udtrykt som en procentdel af den samlede cif-importværdi.

(358) For de kinesiske samarbejdsvillige eksportvirksomheder erindres der om, at ingen af dem blev indrømmet markedsøkonomisk behandling eller individuel behandling, og der blev derfor beregnet en skadesmargen for hele landet under et. Beregningen var baseret på data fra de samarbejdsvillige eksporterende producenter. Data fra en kinesisk eksportør indgik ikke i beregningen, fordi der ikke var indsendt tilstrækkeligt fuldstændige varekodenummerdata til Kommissionen.

(359) For Belarus' vedkommende blev der også beregnet en told for hele landet, baseret på den tyske importørs importpriser som nævnt i betragtning 95, da der ikke var tilstrækkelig stor samarbejdsvilje til stede.

(360) I henseende til Rusland blev de samarbejdsvillige eksporterende producenter indrømmet individuelle skadesmargener. For ikke-samarbejdsvillige erhvervsdrivende blev den landsdækkende skadesmargen fastsat på det højeste niveau for en erhvervsdrivende, da samarbejdsniveauet var over 80 %.

(361) I lyset af ovenstående konklusioner blev følgende skadesmargener fastlagt:

Land	Virksomhed	Dumpingmargen %
Kina	Alle virksomheder	90,6
Rusland	TMK Group (Seversky Pipe Plant Open Joint Stock Company og Joint Stock Company Taganrog Metallurgical Works)	16,8
	OMK Group (Open Joint Stock Company Vyksa Steel Works og Joint Stock Company Almetjvesk Pipe Plant)	20,5
	Alle andre virksomheder	20,5
Belarus	Alle virksomheder	38,1

2. *ENDELIG TOLD*

(362) I lyset af ovenstående bør der i overensstemmelse med grundforordningens artikel 9, stk. 4, indføres endelige antidumpingforanstaltninger for import med oprindelse i Kina, Rusland og Belarus svarende til den laveste margen (dumping eller skade) i henhold til reglen om den lavest mulige told.

(363) På grundlag af ovenstående foreslås der følgende endelige toldsatser:

Land	Virksomhed	Antidumpingtold
Kina	Alle virksomheder	90,6
Rusland	TMK Group (Seversky Pipe Plant Open Joint Stock Company og Joint Stock Company Taganrog Metallurgical Works)	16,8
	OMK Group (Open Joint Stock Company Vyksa Steel Works og Joint Stock Company Almetjvesk Pipe Plant)	10,1
	Alle andre virksomheder	20,5
Belarus	Alle virksomheder	38,1

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

1. Der indføres en endelig antidumpingtold på importen af svejsede rør af jern og ulegeret stål med cirkulært tværsnit og med udvendig diameter af 168,3 mm og derunder, undtagen rør af den art, der anvendes til olie- og gasledninger, af den art der anvendes ved udvinding af olie og gas, præcisionsrør og rør forsynet med fittings til anvendelse til rørledninger til gas og væsker i civile luftfartøjer under KN-kode ex 7306 30 41, ex 7306 30 49, ex 7306 30 72 og ex 7306 30 77 (Taric-kode 7306 30 41 20, 7306 30 49 20, 7306 30 72 80 og 7306 30 77 80), med oprindelse i Belarus, Folkerepublikken Kina, Rusland, Thailand og Ukraine.

2. Den endelige antidumpingtold fastsættes til følgende af nettoprisen, frit Fællesskabets grænse, ufortoldet, for de varer, der er beskrevet i stk. 1 og produceret af følgende virksomheder:

Land	Virksomhed	Antidumpingtold %	Taric-tillægs-kode
Thailand	Saha Thai Steel Pipe Co. Ltd	21,7	A405
	Alle andre virksomheder	35,2	A999
Ukraine	OJSC Interpipe Nihnedeneprovsky Tube Rolling Plant og OJSC Interpipe Novomoskovsk Pipe Production Plant	10,7	A345
	Alle andre virksomheder	44,1	A999
Kina	Alle virksomheder	90,6	—
Rusland	TMK Group (Seversky Pipe Plant Open Joint Stock Company og Joint Stock Company Taganrog Metallurgical Works)	16,8	A892
	OMK Group (Open Joint Stock Company Vyksa Steel Works og Joint Stock Company Almetjvesk Pipe Plant)	10,1	A893
	Alle andre virksomheder	20,5	A999
Belarus	Alle virksomheder	38,1	—

3. Gældende bestemmelser vedrørende told finder anvendelse, medmindre andet er fastsat.

Artikel 2

Antidumpingproceduren vedrørende import af den pågældende vare med oprindelse i Bosnien-Hercegovina afsluttes hermed.

Artikel 3

Antidumpingproceduren vedrørende import af den pågældende vare med oprindelse i Tyrkiet afsluttes hermed.

Artikel 4

Denne forordning træder i kraft dagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 16 december 2008

På Rådets vegne

R. BACHELOT-NARQUIN

Formand